

Mr. and Mrs. Robeson'un TAC ziyareti...

UNUTMAYIN!
Homecoming bu yıl 18 Mayıs'ta...

TAC'lilere
özel
ayrıcılıklar

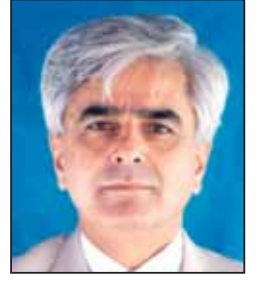
Bir bakışta ev sahibi olabilirsiniz.

Çünkü kapısının önünde metro durağı olan,
dünyaca ünlü tasarımcılar ve mimarların tasarladığı,
1250 TL'lik ödemelerle sahip olacağınız ve ödemelerine de teslimde,
yani Ağustos'ta başlayacağınız bir evden bahsediyoruz.

nef | HALIÇ
suites | flats

0850 250 06 33
nef.com.tr

15 Mayıs 2013 tarihine kadar, sınırlı sayıda daire için geçerlidir. Belirtilen taksit tutarı 120 ay, %0,76 faiz oranına göre yıllık 150 TL artış öngörülerek hesaplanmıştır.

Erdoğan Kaynak
TAC'63

TAC'miz 125 yaşında...

*Hepimizin sağlığına,
Sağlıkta varlığına,
Varlıkta dirliğine...*

Hepimize kutlu olsun...

Sevgili TAC & TALAS Dostları,

Pencere kenarındaki bilgisayarımın başına geçiyorum sabahın ilk saatlerinde. Editör yazımı yazmak için. Dışarıda tam bir bahar havası var. Pencerem sonuna kadar açık. İçeriye, bahar serinliği ile birlikte yeni yeni açan narenciye çiçeklerinin mis gibi kokusu doluyor. Cıvıldaşan serçeler balkonumdaki yaseminin dallarında kur yapıyorlar birbirlerine. Eşim, kendilerine su ve susam taneleri ikram ettiği için, sabahın erken saatlerinde misafirimiz oluyorlar. Arada bir gelen kumrularla arkadaş arkadaş paylaşıyorlar susamları. Balkon teğet gecen kırlangıçların cıvı cıvı sesleri karışıyor sabahın sessizliğine. Her nedense bu yıl arap bülbüllerini göremiyoruz. Güneş de yavaş yavaş yükseliyor Müfide İlhan parkını çevreleyen sıra sıra binaların üstünden.

Bilgisayarımı açar açmaz önce maillerime göz atıyorum. Epeyi mail gelmiş. Zaman alacağını düşünerek, onları sonraya bırakarak, yazımı yazmaya başlıyorum.

Bu sayımızda hangi başlıklar var diye BizLetter 2013 dosyayı açıyorum öncelikle. Çok güzel haberler derlemişiz size, bu sayımızda iletceğimize.

Beklediğimiz resimler var hala dosyamıza girmemiş. Yazılar da var henüz elimize geçmemiş, ama beklediğimiz. Bazen bu iş yavaş yürüyor. Alistığım için telaşlanmıyorum ilk yıllarımdaki gibi. Biliyorum ki gecikmeli de olsa gelecek bu resimler ve yazılar.

Dosyamda hazır bekleyen yazılar kısaca şöyle özetlenebilir:

- Robesonların Türkiye ziyaretleri
 - "Son Cuma" buluşmalarımız:
 - TALAS buluşmalarımız
 - Mutlu haberler
 - Yaşamdan
 - Spor haberlerimiz
 - Bu sayımızda ilk kez "WHO IS WHO" başlığı altında mezunlarımız nerede, ne yapıyor bölümü oluşturuyoruz.
 - Edebiyat ve Sanat köşemiz
 - Mezunlarımızdan bölümü
 - TALAS'tan haberler
 - Anılar, anılar
 - TAC Mezunlar Derneği Merkezinde ve şubelerinde yapılan seçimler ve oluşan yeni kadrolar
 - Homecoming 2013 hazırlıkları
 - TAC Mezunlar Derneğinin yeni binası
- ve daha nice haberler.

Umarım sizlerden gelecek yeni haberler ve resimlerle Biz Letter Temmuz sayımız daha bir renkli ve dolu dolu olacaktır.

Unutmayın:

**Her mezun bir muhabir,
Her mezun bir haber**

Gelecek sayılarımız için sizlerden reklamlar bekliyoruz.

Sevgiyle kalın,
Biz Letter'sız kalmayın..

Mutlu Haberler

TAC'88 Cenk Uludoğan Türkiye Bisiklet Federasyonu'nun düzenlediği Adana yarışlarında üçüncü oldu...

Bildiğiniz üzere 2010 yılından beri triatlon ve bisiklet federasyonunun aktif bir üyesiyim. Her iki federasyonun yılda 6 şar puanlı yarışları olur. Bunların hepsine istisnasız katıldım. Bu arada Runtalya ve Tarsus Yarı maratonlarınada katıldım. Özellikle yol bisikleti profesyonel olarak uğraşıldığında çok fazla özveri isteyen yoğun antrenman tablosu içeren bir spor dalı. Türkiye 3.sü olduğum yarışta yarıştığım kadro 2011-12 master balkan şampiyonları olan çorum belediye ve yalova belediyenin ortak kurduğu 6 milli yarışçı. Son 8 ayda yaptığım antrenman 8500 km üzerinde. Tamamen amatör bir ruh ile başlayıp avrupada isim yapmış millilerimizle aynı kürsüyü paylaşabilmek ancak ve ancak bir TAC'li hırsı ve azmiyle olur. Şu an halen Mersin Triatlon il temsilciliği görevim gençlik ve il müdürlüğünde devam etmektedir. Triatlon ve yol bisikleti ile ilgilenen tüm abi ve kardeşlerime canı gönülden yardımcı bir borç bilirim. Tüm TAC camiasına sevgi ve saygılarımla armağan olsun.

TAC'86 Erkin Ersoy, hızla büyüyen e-ticaret'te biz de varız demek adına, Japonya'dan ithal ettiği bir kozmetik ürününü www.bebekayak.com adlı web sitesi üzerinden satışa sunmuştur.

TAC'63 Mehmet Artun'un 3. torunu dünyaya geldi.

TAC'64 Cenap Erenben ve eşi Lucy, 10. evlilik yıldönümlerini Mart ayı "Son Cuma"da pasta keserek kutladılar.

TAC'69 mezunu Dr. Süleyman Deniz'in torunu ve TAC'96 mezunu ve Tarsus Amerikan Koleji Kurumsal İletişim Yöneticisi Dilem Deniz Yıldırım ve Erhan Yıldırım çiftinin "Osman Adahan" adında bir bebekleri dünyaya geldi.

Mutlu Haberler

👤 **TAC'89 Cem Saraydar'ın ikinci oğlu Ozan Arslan dünyaya geldi.**

👤 **TAC'89 Utku Ener'in Mira adını verdiği ikinci kızları dünyaya gelmiştir.**

👤 **TAC'94 Baykal Bayır'ın Ece adını verdikleri kızları dünyaya geldi.**

👤 **TAC'94 İsa Tekgül'ün ikinci oğlu Aren dünyaya gelmiştir.**

👤 **TAC'97 İlke Işık'ın Azra Armin adını verdiği kızı dünyaya geldi.**

👤 **TAC'98 Aslı Büyüksural ve Ozan'ın Doruk adını verdikleri bir bebekleri dünyaya geldi.**

Mutlu Haberler

TAC'03 Gizem Ovat ve Mehmet Gilyk evlendi.
Camiamız adına tüm mezunlarımızı kutluyoruz...

BizLetter Teşekkür Mesajları...

Sevgili Kardeşlerim,

Bu yılın ilk sayısını pazartesi günü aldım. Dolu dolu 87 sayfadan Erdoğan hocanın dileklerini, mutlu haberleri, hüznümüzü, teşekkür mesajlarını, Cevat Taylan'ın ardından Muhtarın yazısını ve ortamda yazılan Cevat'la yaşanan hatıraları, ebediyete gönderdiğimiz sevgilerimizi, başkandan bilge yazısını, değişik şehirlerde buluşma resimlerini, Sevgili sınıf arkadaşım Günhan hakkındaki yazıyı, görsel hatıratın yazı ile bütünleşmesini, unutulmaz Scott ailesini, Ata Rahmetliyi ziyaret görselleri ile kariyer günü imkanlarının nasıl Tarsuslu yeni nesile sunulduğunu bu mecmuada okurken, seyrederken gurur duydum.

Bu güzel dergide bir de Can Akkoç'un Türk Sanat musikisinde ölçümlere dayalı model yazısı aslında musikinın matematiksel bir sisteme bağlı olduğunu izah etmesinin yanında sevgili Engin Ünsal ağamın Bodrum sokaklarının Talas Tarsus kokması üzerindeki yazısını okudum. Hazım kardeşimiz CEOSA ve Kalyon'un Zereşan'ın Kıyısında adlı kitapların tanıtımı ve sevgili Mahmut Telli kardeşimin yazısı. Mahmut Telli kardeşimin evine eşimle misafir olmuşum amma o tarihte Tarsuslu olduğunu bilmiyordum. Çok sevecen bir dost. Yazılar bir solukta bitti ve bir sonraki Bizletter'ı heyecanla bekler halde bıraktı.

Hazırlayanlara, emeği geçenlere sonsuz teşekkür etmek isterim.

*"Mey tükendi dün gece umutların ardından
Gece uzun ümit yok sabah olmadan
Bir gözleri şuh süzüldü saz meclisinden
Beklerken gün ışıdı düştü kadeh elimden"*

Sevgiler,
Metin Atamer
TAC'58

Sevgili TAC,

Bizletter ile haftaya başlamak iyi geldi. Başta Erdoğan Hoca ve yayında emeği geçen tüm Dernek gönüllülerine ve dergiyi basan Alev Dikici abimize bu kaliteli dergi için teşekkürler.

Bu arada Dergiye katkı yapan mezunlarımızın yazıları, fotoğrafları, anıları nasıl da dolu dolu. İnsan uzun bir süre elinden bırakamayacak. Hepsi muhteşem, ama bu sayıda benim favorim John F. Synder tarafından kaleme alınan "YASAK" köşesi.

Saygı ve sevgilerimle

Doğan Gözde Özgödek
TAC'86

Kaybettiklerimiz

- ☞ TAC'63 Cengiz Atasoy'u,
☞ TAC'73 Necip Küçükbutros'u,
kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyiz... Ayrıca;
- ☞ TAC'66 Atilla Yaprak'ın annesi Behice Hanım,
☞ TAC'78 Emin Polat'ın annesi Aysel Hanım,
☞ TAC'79 Cengiz Girgin'in annesi,
☞ TAC'80 Ahmet Göktepe'nin babası Kazım Bey,
☞ TAC'83 Ferhat Balcıoğlu'nun babası,
☞ TAC'83 Mutlu Gür'ün babası Turgut Bey,
☞ TAC'83 Deniz Kara (Akciğer)in babası Uğurcan Bey,
☞ TAC'83 Murat Buğra Öktem'in babası Mustafa Necati Bey,
☞ TAC'83 Hüseyin İmeci'nin eşi Özlem Hanım,
☞ TAC'87 Önder Kaplancık'ın babası,
☞ TAC'88 Levent, TAC'91 Muhittin Kalyon'un babaları,
☞ TAC'98 Burcu Saygıner'in babası,
☞ TAC'99 Evren Gök'ün babası Hasan Bey,
vefat etmişlerdir. Acılarını paylaşır başsağlığı dileriz...

1960 yıllarında TAC'de matematik öğretmenliği yapmış olan Mr. Thomas McNair 96 yaşında vefat etmiştir. Hatırası önünde saygıyla eğiliyoruz.

VEFAT

CENGİZ ATASOY

TAC 1963 ABİDESİNİN TEMEL TAŞINDAN
BİRİ DAHA KARARDI **CENGİZ** İMİZİN
ARAMIZDAN AYRILIŞIYLA

TAC AİLESİNİN BAŞSAĞLIĞI DİLEKLERİ İLE BİR
CANIMIZI DAHA UĞURLUYORUZ
SEVGİMİZİN IŞIKLARI İÇİNDE YATACAĞI TOPRAĞA

O DAİMA SÜRDÜRECEKTİR YAŞAMINI AKILLARIMIZDA,
GÖNÜLLERİMİZDE VE ANILARIMIZDA.

TAC'63 AİLESİ

TAC'63 Cengiz Atasoy'un ardından...

Sevgili TAC Ailesi ,

Biraz önce aldığım acı bir haberle sarsıldım. 1963 Mezunu kardeşimiz Cengiz Atasoy bugün 16.00 sıralarında vefat etmiştir. Cengiz kardeşimiz yaklaşık 4-5 haftadır çeşitli hastanelerde tedavi görüyordu. İlk önce Marmara Hastanesi, sonra Çamlıca Hastanesi ve sonunda Numune Hastanesi.

Cenazesi büyük bir ihtimalle yarın kaldırılacak

olup, Karacaahmet mezarlığına defnedilecektir. Cenaze namazı ile ilgili bilgileri, haber alır almaz ayrıca iletacağım.

TAC '62 olarak Cengiz kardeşimiz ile okula beraber başlamıştık, ancak birkaç sene sonra sınıflarımız ayrılmıştı.

Tüm TAC ailesinin başı sağolsun. Cengiz Atasoy kardeşimize Allah'tan rahmet ve ailesine de sabırlar diliyorum. Saygı ve sevgilerimle

Hilmi Oktar TAC'62

Gerçekten sarsıcı bir kayıp... Sevgili Cengiz'e Tanrı'dan rahmet, ailesi ve camiamıza sabır dilerim. Işıklar içinde yatsın...

Uluç Gürkan TAC'64

YAŞAM'DAN

Cengiz Ağabey'e tanrıdan rahmet, ailesine, yakınlarına ve tüm sevenlerine başsağlığı diliyorum.
Mekânı cennet olsun. Huzur içinde kalsın.

SSS
Bahri Özden TAC'85

Canımız Cengiz...
Huzura kavuştun...
Başlar sağolsun...

Ahmet Turan Altınel TAC'63

Sevgili Cengiz'im, çok büyük sıkıntılar yaşadın. Hamide, örnek bir eş oldu sana. Elin ayağın, en büyük desteğindi. Sağ olsun. Huzura erdin. Işıklar içinde uyu, bizi beklerken.

Erdoğan Kaynak TAC'63

TAC'73 Necip Küçükbutros'un ardından...

Muhterem TAC camiası,

Efendiler...

Dün sabah, Aycan Uluğ ve Dr. Kadir Kokulu birlikte, sınıf arkadaşımız, müstesna kolejli şeklinde, rahatlıkla tasvir edebileceğim kardeşimiz Necip Küçükbutros'un ani vefatını/def'ini için, İskenderun'a gittik.

İskenderun'a vardığımızda, diğer kardeşlerimiz, sırasıyla Kemal Özbiçer'73, Cihat Lokmanoğlu'72, Mehmet Sabah'73, Bülent Özler'73, Suat Baykul'73, Mustafa Kemal Görbil'72 ile buluştuk. Yakınlardaki Ortodoks-Aziz Nikola Kilisesi'nde, yaklaşık 45 dak. süren ayinden sonra, kabristana hareket ettik. Takiben, kilisenin salonunda, taziyeler kabûl edildi.

Bu arada, 1970 devresinden Turgay Atınç'ın da, bu sıradışı güne iştirak ettiğini gördük. Bu vesile ile aynı devreden sevgili Nebil Barbur Ağabeyimiz'in bizleri sahiplenirken gösterdiği incelik ve sıcaklığı, hasseten belirtmek isterim. Sağolsun, varolsun...

Ayrıca, İskenderun Belediye Başkanı, sevgili Dr. Yusuf Civelek'in, sevgili kardeşimiz Dr. Kokulu'nun meslekdaşı/aynı alandaş hekim olması, ihtisas görürken, birbirlerine yakın dönemlerde olup, kardeşliklerini benimsemeleri, başkanın da bize (Aycan Uluğ, Dr. Kadir ve ben) ayrıca teveccüh göstermesi imtiyazı şeklinde tezahür etti.

Ne diyeyim. İnanılmaz, izah edilemez, betimlenemez bir ruh haliyle Mersin'e döndük.

Hüseyin SUNGUR TAC'73

Değerli Kardeşlerim,

Hüzün kimi zaman insanların bir araya gelmesine vesile olur ama keşke bu vesile tezahür etmese de kardeşimizi kaybetmesek.

Necip kardeşimizi sonsuzluğa uğurlarken Tarsuslu kardeşlerin bu yakın takiplerini takdir etmemek mümkün değil. İyiki TAC var ve bu birliğe sahip çıkan tüm kardeşlerim var.

Nurlar içinde olsun Necip kardesimiz.

Sevgiler,
Metin Atamer TAC'58

Sevgili TAC camiası,

Necip abinin vefatını duyduğum zaman, sözlerin, kelimelerin yetersiz kaldığı anlardan birini daha yaşadım...

Sadece okuldan tanıdığım bir ağabeyim değildi... Tarsus'ta 2-3 yıl komşu olduğumuz (evlerimiz çok yakındı) aynı mahalleden de ağabeyim idi. Hayatımda tanıdığım en yumuşak huylu insanlardan biriydi.. Mahallemizin arkasındaki arsada az top oynamadık beraber.. Kız kardeşi Katina da çok sevdiğimiz bir ablamız idi...

Ailesine, beraber okuduğu değişik dönemlerdeki sınıf arkadaşlarına başsağlığı diliyorum. Huzur içinde yatsın...

Sevgi ve saygılarımla,
Engin Akış TAC'75

Dostlar,

Hüseyin Sungur'un mailindeki bir eksikliği tamamlamak isterim. Merhum Kardeşimiz, Necip Küçükbutros'un cenaze törenine, Mersin'den, Cüneyt Merze ile birlikte giderek katıldık. Sağolsun, Cüneyt Merze, arabasıyla götürdü. Necip, 1963 girişli olup, bizim sınıf arkadaşımızdı.

Adana'dan, Dr. Rıza Taze, son anda gerekli olan, çok acil bir tıbbi müdahale görevi olması nedeniyle gelemeyi ve Aile'ye, taziyetlerini, Nebil vasıtasıyla bildirdi. Orhan Arun'da törende idi. Nebil Barbur, her zamanki kardeşliği ile, acısına rağmen , bizim için elinden geleni yaptı, keza Nebil'in kardeşi Emir, kendi abileriymişiz gibi içtendi.

Necip'in ruhu şad, mekanı Cennet olsun. Hepimizin başı sağolsun

Turgay Atınç TAC'70

Necip Küçükbutros kardeşimize rahmet, ailesine ve başta sınıf arkadaşları olmak üzere camiamıza baş sağlığı dilerim.

Uluç Gürkan

B AŞKAN'DAN

Ali Cerrahoğlu
TAC'78

Sevgili Mezunlarımız;

TAC Mezunlar Derneği'nin genel merkez ve şubelerinin olağan genel kurulları her zaman olduğu gibi birlik, beraberlik ve neşe içinde gerçekleşti. Derneğimizin son iki yılda yürütülen faaliyetleri genel kurullarda değerlendirildi ve önümüzdeki dönem yürütülecek olan faaliyetler ile dernek kurullarında görev alacak olan mezunlar belirlendi. Derneğimizin yerleşmiş gelenekleri uyarınca tüm kurullarımız asil ve yedek ayrımı olmadan birlikte çalışırlar. Bu dönem de aynı şekilde tüm yöneticilerimiz derneğin çalışma gruplarında yer alarak ve ayda bir yapılan genel yönetim toplantılarına katılarak derneğin proje ve faaliyetlerini yürütecekler.

Bu dönem dernek yönetim kurulunda Ankara, İstanbul ve Adana'dan daha fazla katılım sağlandı. Bu sayede tüm ülkeye yayılan mezunlarımıza daha kolay ulaşabilecek ve tümünü daha kolay kucaklayabileceğiz. Uzak mesafelere rağmen önemli bir fedakarlık yaparak dernek çalışmalarına katkı vermeye gönüllü olan mezunlarımıza çok teşekkür ederiz. Dernek yönetim kurulları toplantılarımızı zaman zaman İstanbul, Ankara ve Adana'da yaparak bu fedakarlığı paylaşmayı düşünüyoruz.

Derneğin faaliyet alanlarından herhangi birisi ilginizi çekiyorsa

B AŞKAN'DAN

kullarımına tahsis edildi. Derneğimizi22/: giderek artar faaliyetleri artık daha geniş bir mekanda yürütülebilecek. Bu kp22/:udaki katkılarından dolayı SEV yöneticilerine ve okul idaresine çok teşekkür ederiz.

Derneğimizi22/: yeni ofisini22/:karda gördüğünüz gibi çok geniş yönetim ekibinin çalışmaları için en uygun hale getirmek için dernek bütçesine yük getirmeden katkıda bulu22/:an tüm mezunlarımıza da çok teşekkür ederiz. En kısa zamanda okulu ve dernek ofisimizi ziyaret ettiğinizde çok sıcak ve nostaljik bir atmosferle karşılaşacağınızdar emi22/: olabilirsiniz. A22/:tık Tarsus'ta, okulumuzun içinde sıcacık bir yuvanız daha var, bekliyoruz...

HOMECOMING 2013

'Hepimize her sene Homecoming...'

1998 lerin klasikleşen sloganıydı; 'Bize her sene Homecoming!' Biz de p22/:u biraz uyarlayarak tüm mezunların en az yılda bir kez okullarına, yuvalarına gelmelerini sağlamayı amaçladık. Her geçen yıl daha coşkulu, daha geniş katılımlı ve unutulmaz birliktelikler yaşıyor. A22/:tık sayımız binlerle ifade ediliyor. Her yıl olduğu gibi bu yıl da anlatılmaz ama yaşanır sürprizlerimiz olacak. Henüz biletlerinizi almadıysanız acele ediniz. Bu yıl Homecoming 18 Mayıs 2013 Cumartesi günü yapılacaktır.

HEDEF TÜM MEZUNLARI BİR ARAYA GETİRMEK

Önümüzdeki dönemde okulumuza ve yarının mezunları olan öğrenci kardeşlerimize vermekte olduğumuz desteğin yanı sıra tüm mezunları gerçek ve sanal ortamda bir araya getiren ve onlara destek veren projeler üretmek temel hedefimiz olacak. Homecoming, S Cuma yemekleri, A22/:kara Balosu, ofis buluşmaları, kebank (A22/:kara) etkinliklerine ek olarak yeni birliktelikler planlıyoruz. Kp22/:u netleştğinde sizlere duyuruyor olacağız. Yine bu amaçla; insan kaynakları kakıllı telefp22/: uygulamaları kp22/:usunda çalışmalar yapıyoruz.

YENİ DERNEK OFİSİMİZE TAŞINDIK

TAC'ni22/: Misak-ı Milli kampüsünde yer alar 'Pembe Bi22/:a'nın 2. katı SEV tarafından p22/:arılıp düzenlenerek mezunlar derneğinin

B AŞKAN'DAN

Homecoming'e Çağrı...

Sevgili mezunlarımız;

O muhteşem güne; Homecoming 2013'e çok az kaldı. Bu yıl 'Homecoming' 18 Mayıs Cumartesi günü gerçekleşecek. Dünyanın dört bir yanından mezunlarımız şimdiden biletlerini almaya başladılar bile.

TAC Mezunlar Derneği Homecoming ekibi harıl harıl çalışıyor. Okulumuz sizler için gelin gibi süslenecek. Mavranın en kralı, dostluğun, abiliğin, kardeşliğin, pozitif enerji ve neşenin en güzeli sizleri bekliyor.

Bu yıl TAC'nin kuruluşunun 125. yılını kutluyoruz. Stickler'imizin ise 102. yılını... TAC geliyor, büyüyor. Okul yolumuzun sol tarafındaki eski çırçır fabrikasının yerinde şimdi 140 kişilik yatakhane, yemekhane, spor salonu, auditorium ve ilköğretim okulu binası ile yeni bir kampüs oluşuyor. Bir yandan köklü geçmişimizin izlerini okul kampüsümüzün her köşesinde hissedecek, diğer yandan da henüz yükselmekte olan yeni kampüsümüzün doğumuna şahitlik edeceksiniz.

Tarsus'un meşhur kebabını, şalgamını, hummusunu, fındık lahmacununu, turunc kokan havasını, saat kulesinin emektar Stickler'in duvarlarında çınlayan sesini, kumruları çok özlediniz biliyoruz...

Devlet sanatçısı, sihirli flüt, değerli müzisyen Şefika Kutluer TAC'nin 125. yıl etkinlikleri çerçevesinde homecoming öncesinde Tarsus'ta

Saint Paul Anıt Müzesinde bir flüt resitali gerçekleştirecek. 17 Mayıs Cuma akşamı saat 19:00'da yapılacak olan etkinliğe katılacak olan Şefika Kutluer aynı zamanda TAC'74 mezunumuz Refik Kutluer'in eşi. Resitale katılmak ve tarihi atmosferde TAC coşkusunu yaşamak isteyenler dernek@tac-alumni.org adresine bildirebilirler.

Bizi biz yapan okulumuz; TAC'miz sizleri bir kez daha Homecoming'de ağırlamak için, Bombalaki sesleriyle çınlatmak, eğlenmek, hasret gidermek için; bandosuyla, ECHO'suyla, plaket ve sertifikaları, yemekleri, içecekleri, top koşturacak sahaları, eski hocaları, 1000+ kişiyle BOM çeken muhteşem korosuyla, bu yılın 'muhteşem sürprizi' ile... kısacası kocaman kalbiyle, sabırsızlıkla bekliyor...

"Mavranın en kralı, dostluğun, abiliğin, ablalığın kardeşliğin, pozitif enerji ve neşenin en güzeli sizleri bekliyor."

Bizim TAC'li ablalarımız yoktu maalesef. Ama şimdi gençlere örnek olan, 'role model' olan TAC'li abi ve ablaları görmekten çok mutlu ve gururluyuz...

Siz hala biletinizi almadınız mı?
Homecoming 2013 bu yıl bir başka güzel olacak...

Sevgilerimizle...

Sevgili Mezunlar,

Okulumuzun **125. yılı 2013 HOMECOMING'**inde aramızda olmanız, Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği camiasında aidiyet, paylaşım ve dayanışma duygularının gelişmesine ve güçlenmesine değerli katkı sağlayacaktır.

HOMECOMING, mezunlar günü olarak, dernek çalışanları tarafından her yıl 18 Mayıs haftası organize edilmektedir. Amacı mezunlarımızın ve ailelerinin TAC yaşamını bir gün de olsa tekrar anmalarına olanak sağlamak ve TAC Mezunlar Derneği Faaliyet Raporunu sizlerle paylaşmaktır.

Bu yılki 18 Mayıs 2013 HOMECOMING gününün onur misafirleri TAC'03, 93, 83, 73, 63... mezunlarıdır. Bu günde yapılan sunumda kendilerine mezuniyetlerinin anısına sertifika ve plaketleri verilecektir.

Homecoming birlikteliğine verdiğiniz destek için teşekkür eder, burada geçireceğiniz saatlerin unutulmaz, hoş anılarla dolu olmasını dileriz.

TAC Sevgisi ve Saygısıyla,
TAC Mezunlar Derneği
Genel Merkez Yönetim Kurulu

Homecoming 2013 Programı 18 Mayıs 2013

08.00	Mezunların Okula Girişi
09.00 - 12.30	Güner Baykal Basketbol Turnuvası Final Günü
12.30 - 13.00	Güner Baykal Turnuvası Ödül Töreni
13.00 - 15.30	Mezun Turnuvaları
15.00 - 16.00	TAC'63 Auditorium Özel Programı (İzlemek isteyen tüm mezunlar katılabilir.)
16.30	Auditorium'da Buluşma (Mezunların Bando eşliğinde Auditorium'a girişi) (Dönem Plaket ve Sertifika töreni)
19.00 - 24.00	Gala Yemeği, Canlı Performanslar ve Sürprizler

Gün boyu sürecek paralel etkinliklerden bazıları...

Özlediğiniz tatlarla buluşma
Mezun Performansları
Rehber eşliğinde şehir turu (isteğe bağlı)
Nostaljik okul turu
Bando performansı (TAC marşı ile...)
Bol sohbet ve kahkaha
Sürekli spor
Haydar Hoca'dan hayat dersleri

Doğan Gözde Özgödek
TAC'86

TAC Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu Toplantısı 20 Nisan'da Adana/Ankara/İstanbul şubelerinin de katılımı ile yapıldı...

Sevgili TAC,

20 Nisan Cumartesi günü, Mezunlar Derneği Yeni Ofisinde, 2013-2015 döneminin ikinci Yönetim Kurulu ve Çalışma Grupları ortak toplantısı yapıldı. Derneğimizin ofisinde enfes yiyeceklerin ve toplantı alt yapısının (ellerinize sağlık Betül Abla, Emine Halil ve Nuran Baykal kardeşlerimiz) hazır olduğu bir ortamda Merkez, Adana, Ankara ve İstanbul'dan katılımcılarla enerjik ve verimli çalışmalar yaptık.

Mezunlarımızın değerli katkıları ile yeniden tefris edilmekte olan Mezunlar Derneği Merkez ofisi Homecoming'te okula geldiğinizde sizi yeni yüzü ile karşılayacak. Bu üç fedakar hanımın birlikte yeniledikleri ofisimiz, Misak-ı Milli Kampüsü içinde camianın hizmetinde.

Bu dönem çalışmalarımızın bir özelliği var. Her Çalışma Grubu kendi projeleri ve hedefleri doğrultusunda sanki birer küçük İcra Kurulu gibi çalışırken, YK'na raporlama ve önemli kararlar için yetki almak için başvuruyorlar. Dernek profesyonel kadrosunun da takviye edilmesi ile birlikte, zannediyorum, daha iyi ve camiaya daha da yakışır sonuçlara ulaşacağız.

Yeni dönemde, Derneğin yükünü yıllardır çeken ve adeta sıfırdan bugünlere getiren muhteşem mezunlarımız olduğu gibi, genç ve yeni projelere kendilerini adanmış kardeşlerimiz de var. Bana göre bu dönemin önemli kazançlarından biri de, İstanbul ve Ankara'dan da Yönetime giren abilerimiz. Emin Çulhacı, İbrahim

Orhon, Refik Kutluer ve Necati Güler abilerimiz. Onların gerek bireysel ve gerekse de kurumsal bakış açıları ile, ticaret ve yönetim alanındaki deneyimleri ile, Derneğin Mali/Finansal yapısı ve İletişim/Etkinlik alanlarında önemli katkıları olacak. İbrahim Orhon abimizin de SEV YK deneyiminden sonra, TAC Mezunlar Derneği Yönetiminde de, TAC'ye hizmet konusunda önemli katkılarını, vizyonunu şimdiden görmeye başladık.

Dünü anlamak için görmek lazım. Ofise girdiğimde bir baktım, bir tarafta Namrun Yayla Evi Çalışma Grubu harıl harıl sunumlarını hazırlıyor. Vakıf ile Derneğin önemli bir ortak çalışması olan bu proje ile İnşallah 30 Ağustos'ta Namrun'da çok amaçlı yeni bir TAC tesisi camiaya kazandırılmış olacak. Baha Kerimoğlu ve Mustafa Özyiğit abilerimiz ile Damla(04) kardeşimiz elele bu tesisi TAC'ye kazandırmaya uğraşiyor.

Bir diğer odada Erdoğan Hoca, Billur(05) ve Umut(88) kardeşlerimiz kafa kafaya vermişler Bizletter üzerinde çalışıyorlar. Erdoğan Hoca yönetiminde ne noktalara geldi, Bizletter. Bizletter hem haber ve fotoğraf katkısı bekliyor, hem de sponsorluk arayışları içinde. Büyük fedakarlıklar ile çıkan TAC Mezununun bu dergisi, sizlerle daha güçlü ve güzel.

Betül Abla odasını Tarih ve Müze Grubuna tahsis etmiş. Bendeniz, Nihat Taner ve Rifat Kral abilerimiz birlikte, Eylül-2013'te açmayı planladığımız "TAC Anılar Evi" üzerinde çalıştık. Elimizde 1920'lerden, 2000'lere kadar, TAC'nin 2 yüzyılına dair malzemeler var, ama daha çok ve farklı dönemlere ait fotoğraf, yıllık, flama, kupa, ders kitabı, sıra, spor malzemesi, aklınıza TAC ile ilgili ne gelirse, katkılarınızı bekliyoruz. Anılar Evinde bir de küçük TAC sınıfı yapmak istiyoruz.

Gelelim Homecoming, İletişim ve Etkinlikler Grubuna. Bir ay sonra Homecoming, 18 Mayıs 2013 Cumartesi, tüm TAC'liler çoluk, çocuk, torun, akraba talukat, hep beraber Stickler'in ulu gölgesi altında buluşacak. Bu muhteşem camiaya, o gün bir kez daha hizmet etmek için hem Dernek görevlileri hem de Yönetici mezunlar, harıl harıl çalışıyorlar. Güzel sürprizlerimiz var, 18 Mayıs 2013 için şimdiden yerlerinizi ayırtınız. Ancak bu Çalışma grubu sadece Homecoming'i planlamıyor. Aynı zamanda Sonbahar'da İstanbul'da bir "Türkiye Yemeği" için hazırlıklar başladı. Sadece İstanbul'daki mezunlarımızın değil, tüm Türkiye ve Dünya'dan mezunlarımızla daha çok birarada olabilmek için etkinlik sayısı ve çeşitliliğini artırmaya çalışıyoruz. Bu grubun bir diğer görevi de SEV ve Okulla ilişkiler konusunda yeni yaklaşımlar belirlemek.

Burs-Tuğla grubu. Aman Allah'ım, yükü en ağır, işi en anlamlı gruplardan biri. Burs başvurularını reddetmeyip, imkanlar

dahilinde herhese ulaşabilmek için çırpınan mezunlar. Dün okulu da gezme fırsatını ve bir kısım yatılı öğrencilerimizle konuşma imkanını bulduk. Bu muhteşem ve bir maalesef bir o kadar pahalı okulda, artık Çanakkale'den, Adıyaman'dan, İzmir'den, elbette Çukurova'dan, her yerden öğrenci, pırıl gençler okuyor. Bunun temel dayanağı, Vakıf ve Mezunlar Derneğinin çeşitli burs programları. Bu programların çeşitlenmesi ve daha çok öğrenciye ulaşabilmemiz için, Burs-Tuğla grubu büyük bir enerji gösteriyor. Bu grubun çalışmalarından, çok anlamlı öyküler çıkar. Tuğla'ya desteğiniz, çağdaş eğitime ve aydınlığa destektir.

Ve işin temeli olan Finans-Aidiyet Çalışma Grubu. Dün Kemal Tarım, Emin Çulhacı, İbrahim Orhon abilerimiz, hem Dernek mali tabloları, hem aidiyet ödeme oranları ve hem de diğer gelir getirici projeler üzerine çalışmaları aktardılar. Bu grubun tabii çok değerli başka üyeleri de var. Şubeler de bu gruba en az birer üye vererek, bu grubu destekliyoruz. Geçen senelerde 750 civarında aidat toplandığı düşünüldüğünde, bu seneki 1100-1200 hedefi için Allah yardımcıları olsun. Aidat için kapınız çalınırsa, telefonunuzda bir ses duyarsanız, onlara destek veriniz. Zira bu Derneğin temel gücü ve felsefesi "damlalardan oluşan okyanuslar". Ayrıca Bonus kart, Shell projesi gibi gelir getirici projeler ve yenileri de mezuna yük olmadan, mezunun Derneğe katkı yapmasını amaçlıyor.

Kısaca bir büyük günü TAC'de geçirdik. Toplantı sonrası bahçede kurulan mangallarda, hazırlanan kebapları ve ikramları da afiyetle yedik. Turunç kokuları, karatavuk mu-arap bülbülü mü olduğu tartışma konusu olan güzel kuş sesleri, okulun kadrolu kedileri ve kumruları arasındaki mücadele velhasıl, çok renkli bir gündü. Hem iş yaptık, hem de TAC'yi bir günlüğüne de olsa yeniden yaşadık.

Başta Başkan Ali Cerrahoğlu abimiz ve Merkez Yönetim Kurulu üyeleri olmak üzere, tüm Dernek gönüllülerine verdikleri emek ve çabalar için teşekkürler.

18 Mayıs Homecoming'te görüşmek dileğiyle...

Saygı ve sevgilerimle...

“Bir Tuğla da Sen Koy!” (TUĞLA HABERLERİ)

TAC 1963 mezunu abilerimiz bu yıl 50. mezuniyet yıllarını kutluyorlar.

Tuğla Projemizin öncülerinden olan abilerimiz proje sayfasında bir eğitim meşalesini başarıyla tamamladıktan sonra yanına ekledikleri ek alanda Atatürk büstünü de tamamlayarak 31 aralık 2012 tarihi itibari ile 340 Tuğlalık bağış hedeflerine ulaştılar.

Abilerimiz şimdi de; eğitim meşalesinin sonsuza dek yanabilmesi için gereken yakıtı sağlamak amacıyla 'Yakıt Tuğlaları' koymaya devam ediyorlar. Mart sonu itibari ile bu amaçla yapılan ek bağışların toplamı 5 Tuğla olarak değer kazanmış olup 63 meşalesi yanındaki Atatürk büstü üzerindeki sonsuzluk Tuğlası içerisinde değer kazanmaktadır.

Tüm mezunlara örnek olan bu özel çalışmalarından dolayı 1963 mezunlarını kutluyor camiamız adına teşekkür ediyoruz.

Bir Tuğla da Sen Koy! Çağdaş Eğitimi Destekle...

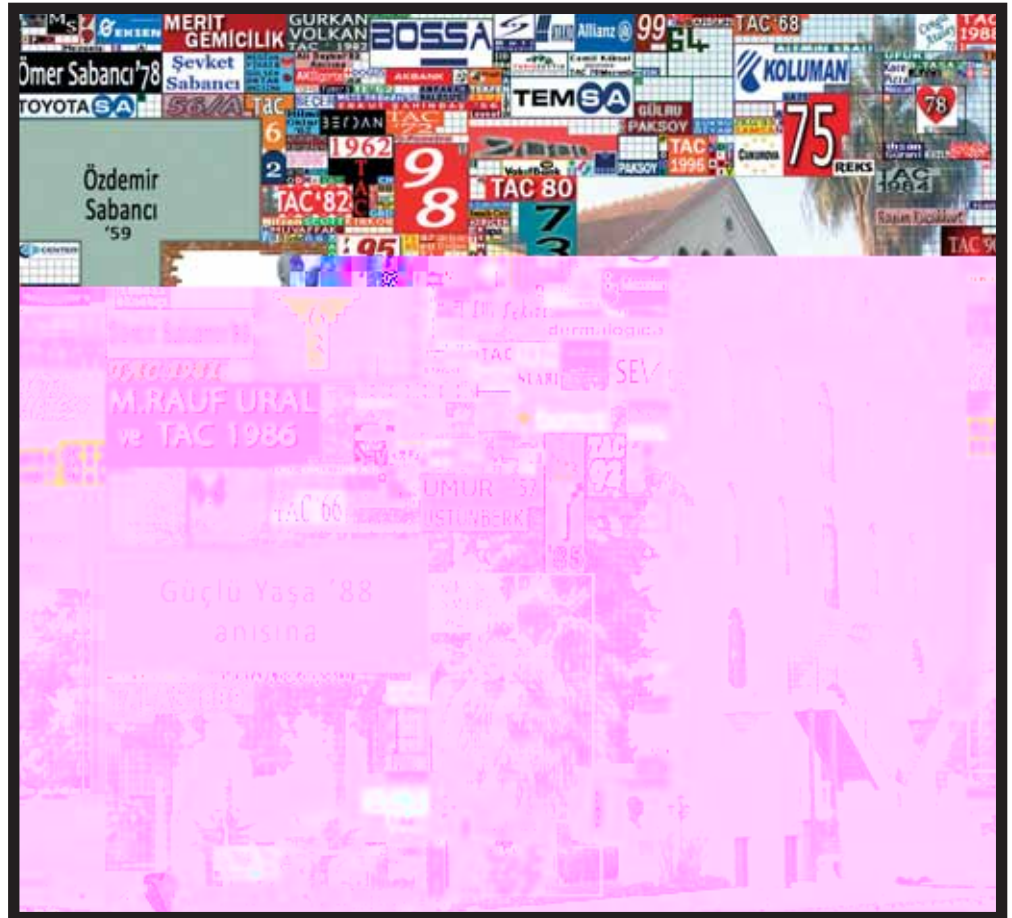
Yapılan bağışları; kurumsal, kişisel ve dönemlere ait olmak üzere sınıflandırdığımızda en büyük bağışları yapan ilk 10 kişi, kurum ve dönem aşağıdadır:

DÖNEMLER

- 1- 1963 Mezunları
- 2- 1986 Mezunları
- 3- 1998 Mezunları
- 4- 1971 Mezunları
- 5- 1962 Mezunları
- 6- 1985 Mezunları
- 7- 1978 Mezunları
- 8- Talas Mezunları
- 9- 1975 Mezunları
- 10- 2000 Mezunları

KİŞİLER

- 1- Demir Sabancı'89
- 2- Güçlü Yaşa'88 Anısına (Özgür Yaşa'87)
- 3- Scott-Edmonds Bursu (Zafer Ecevit, Erkan Esmer, Marz Attar, Haldun Tasman)
- 4- Umur Üstünberk'57
- 5- Samsa Karamehmet'65
- 6- Erkan Esmer'59
- 7- Ömer Sabancı'78
- 8- Gürkan Volkan'82
- 9- Şevket Sabancı'56
- 10- Özkan Esmer'62

KURUMLAR

- 1- BosSA (Can Piyale'75)
- 2- Koluman (Mustafa Koluman'48)
- 3- Merit Gemicilik (Salim Erdem'75)
- 4- TemSA (Mehmet Buldurgan'72, İsmail Gürleyik'79)
- 5- Garanti Bankası (Gn. Md. Yrd. Cüneyt Sezgin)
- 6- SEV
- 7- ToyotaSA (İbrahim Orhon'72)
- 8- Dermalogica (Adnan Saybaşı'74)
- 9- Allianz (Semih Yavuz'79)
- 10- EKSEN (Bülent Sandal'79)

6000'inci TUĞLA

6000'inci Tuğla bağışını Ali Ersin Doğan'87 yaptı. Teşekkür ediyoruz. Kendisi projemizin gizli kahramanlarından. İlk günlerden beri düzenli bağış yapıyor ve bağışları dönemi 87'nin tuğlaları içerisinde yer alıyor.

Hatırlatma:

1000. ve 2000. Tuğlaları Hilmi Oktar'62
3000. Tuğlayı Rasim Küçük Kurt'84
4000. Tuğlayı BosSA (Can Piyale'75)
5000. Tuğlayı Güçlü Yaşa'88 anısına Özgür Yaşa'87 almışlardı.

Bir Tuğla da Sen Koy! Çağdaş eğitimi destekle...

Kıymetli ağabeylerim, kardeşlerim,

Biliyorsunuz. Yakın zamanda pek çok sevip saydığımız iki değerli öğretmenimizi, Mrs. Scott ve Mr. Edmonds'ı kaybettik. Gurbette dört Talaslı (Erkan Esmer, Feramerz Attar, Haldun Taşman ve ben) onların ve daha önce kaybettiğimiz Mr. Scott'ın anılarını, nasıl yaşatabiliriz diye seçenekler aradık. Sonunda TAC'nin Tuğla Projesi içinde her yıl yatılı bir kız öğrenciye verilmek üzere bir Scott-Edmonds bursu kurma yolunu seçtik.

Bu seçim ağırlıklı dört nedene dayandı: 1. Burs tamamen ana paraya dokunmadan vakıf fonunun (endowment) gelirinden karşılanıyor; 2. SEV bizim bağışlarımızı ikiye katlamayı taahhüt

ediyor; 3. bağışlarımız herhangi bir kesintiye uğramadan, son kuruşuna kadar burs fonuna gidiyor ve 4. tuğla projesi sağlam bir organizasyon ile yetenekli ellerde başarı ile uygulanıyor.

SEV'in katkıları da göz önüne alındığında, her yıl bir öğrenciye tam burs vermek için 600 tuğla (\$120,000)'lık bir fon yaratmamız gerekiyor. İlk etapta bunun 200 tuğlasını (\$40,000) toplanıp Tuğla projesinin Scott-Edmonds fonuna yatırıldı. Şimdi geri kalan 400 tuğlalık bağış için sizlerden, Scott-Edmonds'ların arkadaşları, yakınları, hizmet verdikleri Talas, Tarsus, Üsküdar ve İzmir'deki Board okullarından mezun öğrencilerin yardımlarını bekliyoruz.

Scott ve Edmonds'ları tanımayan ağabey ve kardeşlerim Roxy Scott Barry'nin anne ve babalarının hizmetleri ile ilgili ektaki özlü yazıyı okuyup bizler ve ülkemiz için gösterdikleri özveri hakkında bilgi edinebilirler. Bu girişim aynı zamanda ülkemizde çağdaş eğitime katkı yapmayı düşünüp de güvenilen bir kuruluş veya fırsat bulamayan ağabey ve kardeşlerimiz için yararlı olur diye düşünüyoruz. Öte yandan Cengiz Atalay ve Yılmaz Ayata kardeşlerimizin "TAC'da sürekli bir Talas burslu bir evladımız olması" konusundaki gayretlerini desteklemiş olacağız.

Katkılarınızı doğrudan, Scott-Edmonds notu ile, Tuğla projesine gönderebilirsiniz. Bunun için <http://www.birtugladasenkoy.com/> adresine girip Tuğla kutusunu tıkladığınızda tüm para transfer seçeneklerini görebilir ve Tuğla Projesi ile ilgili geniş bilgi alabilirsiniz. Aynı sitede bağış yapanların isimlerini ve erişilen tuğla sayılarını takip edebilmek için Scott-Edmonds bursu için ayrılan köşeyi tıklayabilirsiniz.

Bu konudaki sorularınızı öncelikle benim mail adresime, eğer gurubun görmesinde fayda görürseniz, ortama yazarsanız, en kısa zamanda cevaplandırmaya çalışırım.

İlgi ve yardımlarınıza şimdiden teşekkür eder her şeyin gönlünüzce olmasını dilerim

Zafer Ecevit TAC'59

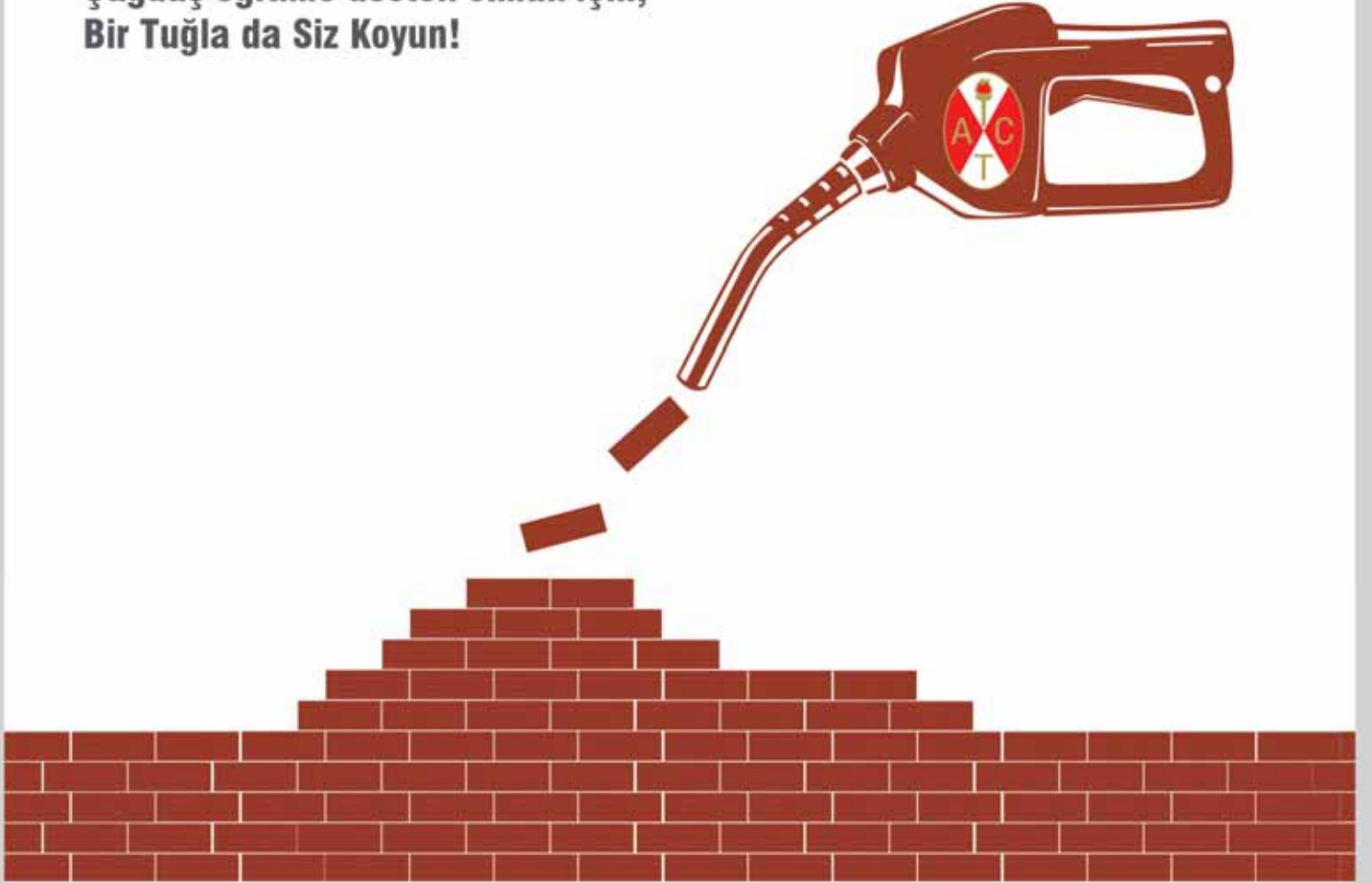

DEPOLARIMIZ TUĞLALARLA DOLSUN TAC' DE BİR ÇOCUK DAHA OKUSUN

Mezunlarımız Shell' den alacakları akaryakıtlarda %2 indirim kazanırken ayrıca %2 oranında da Bir Tuğlada Sen Koy projesine katkıda bulunuyor olacaklar.

Bu sayede hem mezunlarımız kazanıyor hem de TAC' de TUĞLA BURSUSU ile okuyacak öğrenci sayısı artıyor.

**Haydi mezunlar,
Çağdaş eğitime destek olmak için;
Bir Tuğla da Siz Koyun!**

Başvuru

www.senospetrol.com/btsk

senos
Petrol

**Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği**

Robeson'ların teşekkür mektubu...

Dear Erdogan Hoca,

Thank you so much for your role in bringing together so many old friends so we could meet them once more. Also, it was good to see Fezile and Canev. You all have suffered a lot with the loss of Atom.

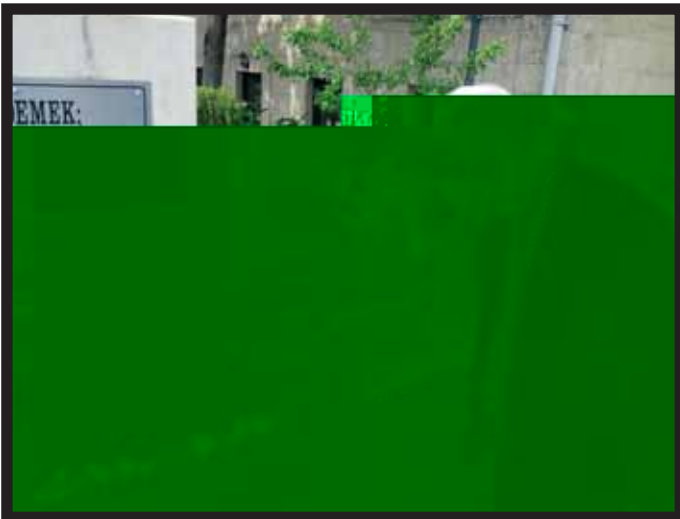
That was such a nice evening with so many old friends - all good liars because you all said, "You haven't changed a bit." Or else you have very bad memories. Or, maybe you just saw us as so much older in those days! Whatever, it was so very good to see all of you! Aside from the guy in the mirror, I see no change around me!

It is really nice to get a copy of your publication! I read through it immediately, and read aloud to Ruthie things I think she will be interested in.

I'm almost ready to send an article about the Namrun property. It will be good to allow alumni the use it as a place of escape.

You already know that I am slow about writing to friends. Ruthie has done that for both of us over the years, but lately has been unable to sit long at the word processor. And, I am lazy.

With much love and respect to you and your family, Ruth and Wally.

TAC'DEN BİR EFSANE GEÇTİ: “Mr. and Mrs. Robeson's”...

Bu kadar etkileneceğimi, bu kadar duygusallaşacağımı hiç tahmin etmezdim. Sadece ben mi; Mr. ve Mrs. Robeson'ları ve kızları Mary'yi İstanbul'da ve Tarsus-Mersin'de karşılayan, zaman geçiren, onurlarına verilen akşam yemeklerine katılan tüm mezunlar ve dostları aynı duygular içindeydiler.

Robeson'lar Talas'ta başlayan Türkiye yaşamlarının büyük bir bölümünü Tarsus'ta geçirdiler. Bizim kuşakların TAC yaşamlarının tamamında müdürümüz Mr. Robeson idi. Okulda geçirdiğimiz 7 yıl boyunca belki zaman zaman bizlere kızdı, yaramazlıklarımızı cezalandırdı, belki istediğimiz her şeyi yapmadı, izin vermedi ama onu bunca yıl sonra bu kadar ilgi, sevgi ve hasretle

kucaklamamızın bence en önemli nedeni onun kendisini bizlere adanmış bir eğitimci olmasının yanı sıra tek tek her birimize duyduğu ve belli ki bizlere de hissettirdiği sevgi olmalı. Bir babanın oğluna/kızına duyduğu, koşullara bağlı olmayan sevgi. Görevi gereği, bir çatı altında yatan yüzlerce haylaz çocuklar uğraşırken kimbilir neler yaşadı, neler hissetti ama bizde bıraktığı izin kucak dolusu sevgi, saygı ve aidiyet olduğu kesin.

Robeson'lar okullarını bir kez daha ziyaret etmeyi istediklerinde en büyük desteği kızları Mary göstermiş. Mary için çocukluğunu ve ilk gençliğini geçirdiği Türkiye ve Tarsus'u görmek en az anne ve babası kadar heyecan verici olmuş. Uzun bir hazırlık dönemi

Bizi Biz YAPANLARDAN

ve yazışmalar sonucunda İstanbul'da başlayıp Tarsus, Mersin ve Çamlıyayla ekseninde geçirdikleri günler tüm yorgunluklara değdi ve çok mutlu oldular.

Okulda öncelikle bugünkü müdürümüz Charles Hanna tarafından karşılandılar. Mr.Hanna ziyaretin en iyi şekilde geçmesi için bizlerle günler öncesinden titiz bir planlama yapmıştı. Student Lounge'da uzun süre kalarak birbiri ardından onu görmeye gelen öğretmen, öğrenci ve dostlarıyla uzun uzun görüştüler, sohbet ettiler, kucaklaştılar. Hepimiz birbiri ardına merak ve ilgiyle soru bombardımanına tuttuk onları. Öğretmenler, öğrenciler, idareciler, onların zamanının öğretmenleri, okul emektarları, mezunlar...

Öğlen yemeğini Şelale'de yemek çok güzel bir seçenektir ama daha iyisi vardı; okul yemekhanesinde öğrencilerle birlikte olmak. Yemekhanenin tümüne hakim bir köşesinde yemek

boyunca gelip giden öğrencilerin cıvı cıvı hareketliliği onları çok mutlu etti.

Beni en çok etkileyen dakikalar Robeson'ların yemekhaneden çıktuktan sonra öğlen tenefüsünde okul bahçesi boyunca yürüdükleri andı. Öğrencilerin, kardeşlerimizin onlara büyük bir saygı ve anlayış dolu bakışları, hürmetle yaklaşıp konuşanların beden dilleri, yüz ifadeleri, ses tonu ve seçtikleri kelimelerdeki özen; TAC ruhunun, dünyanın ve teknolojinin tüm değişimine direnircesine nesiller boyunca nasıl devam ettiğinin muhteşem göstergeleriydi sanki.

Okulun her köşesine 'dokundular'. Sanki ayarlanmış bir mizansen gibi karşılına çıkan emektar 'el arabası'nı deyim yerindeyse kucakladılar. Mary çocukluğundaki gibi o arabaya bindi ve hep beraber fotoğraflar çekildi.

Bizi Biz YAPANLARDAN

Akşam yemeğinde mezunların sırayla masalarına gelip hatıra sormaları, saygı ve sevgilerini sunmaları, her birinin tek tek anı fotoğrafları çektilerine değeri.

Ertesi gün Betül Ablayla Yayla Evini ziyarete gittiler. Orada yaşanan duygu selini de Betül Abladan dinlemelisiniz.

Okulumuzun 125. yılını kutladığımız bugünlerde TAC tarihinde önemli yer tutan büyüklerimizi ağırlamak bir yandan bizleri geçmişe götürmesi açısından ama belki daha da önemlisi yeni nesillere TAC'nin bugünden ibaret olmadığını çok güzel bir örnekle göstermesi, yaşatması ve onları da gururlandırması açısından çok önemliydi.

Sevgi ve saygılarımla;

Ali Cerrahoğlu'78

Biz bu arada Mr.Robeson'ın müthiş hafızasını zorlayacak şekilde soru bombardımanı ile 'o günleri' sorup durduk. TAC'nin aslanlarının Talas'tan geliş öyküsünü, futbol sahasının işgalci Fransızlar giderken TAC kampüsüne nasıl dahil edildiğini, TAC Yayla Evi'nin (Namrun) tarihini ve o dönemki yayla yaşamını birinci ağızdan dinledik.

Mrs.Robeson bizim prep İngilizce öğretmenimizdi. Bize sesli harfleri kolay anlayabilmemiz için numaralandırarak anlatırdı. O numaralar hala aklımdadır. O yöntemin hikayesini sorduğumda kendisinin de İzmir'de öğrenip Tarsus'ta uyguladığını anlattı.

Hepimizi duygulandıran ve hafızamıza kazınan şu kelimeleri ise adeta TAC ruhunun kelimelerle ifadesiydi: "Her yıl gelen hazırlık sınıfını çok sevdim, herhalde bugüne kadar okuttuğum en iyi grup bu olacak diye düşünürdüm. Ama bu Tarsus'ta öğretmenlik yaptığım yıllar boyunca hep tekrar etti. Her yıl yeni gelen grubu bir öncekiler kadar sevdim."

Robeson'ların TAC Ziyareti...

Sevgili Dostlar merhaba.

Çok elit bir camianın bireyleriyiz hepimiz. Ve bunun için de çok şanslıyız. Ne mutlu bizlere ki, TAC, TAO, ÜAA, ACI mezunlarını bünyesinde toplayan Sağlık ve Eğitim Vakfının (SEV'in) üyeleriyiz.

Türkiye dışına taşan ve dünyaca takdir gören bu elit camia asırlık bir çınar gibi dimdik ayakta. Bu asırlık çınarın birer dalı ve yaprağı olmanın hazını yaşıyoruz, yüreklerimizde.

**TAC 125. yaşını kutluyor bu yıl.
Dile kolay.**

Bu asırlık çınara hayat veren çok değerli hocalarımız, idarecilerimiz, hizmetkarlarımız oldu. Bir çoğu da hakkın rahmetine kavuştu. Christies, Nilsons, Nutes, Woolworths, Maynards, İbrahim Akış, Ömer Temel, Mustafa Atasoy, Alan Bartholomew, Gülsen Arman, Fehime Konuk, Hüseyin Ağa,

Abbas Ağa, Suna Şalfun ve daha niceleri. Hepsini rahmetle ve şükranla anıyorum bu vesile ile.

Sekseni, doksanı devirmiş yorgun bünyelerine rağmen taa Amerika'dan kalkıp, yıllarını çoğumuzu eğitmek için bu topraklarda geçirmiş değerli iki insan, kızlarının da desteği ile ülkemize geliyor...

Nedir bu yaşlı insanları buralara kadar getiren?

Bizlere duydukları sevgi!

Onlara olan saygımızı, şükran duygularımızı göstermeye, Eski anılarımızı yeniden yaşamaya, Şu fani dünyada, onlara son bir görevimizi yapmaya, Bu güzel ziyaretin tadını çıkarmaya hep birlikte gayret ettik.

Hepinizi TAC-TAO dostluğu ile kucaklıyorum.

Erdoğan Hoca

Robeson'ların Bitmeyen Aşk Hikayesi...

Sene 1952.

İzmir Amerikan Kolejine güzel bir bayan gelir.

Adı Ruth.

Sene 1953.

Tarsus Amerikan'a yakışıklı bir delikanlı gelir.

Adı Wally.

İzmir'e gelen güzel bayan Ruth ile yakışıklı delikanlı Wally 1954 yılında tanışır. Böylece yaşanacak büyük aşkın ilk adımları atılır. Ama farklı illerde çalışmaktadırlar. Bir yıl mektuplarla aşklarını, sevgilerini yazışır. Ve mektuplaşmalar bu iki genci nikah masasına götürür. 13 Haziran 1955 tarihinde İzmir'de hayatlarını birleştirirler. 1955-1956 eğitim yılında Tarsus'ta birlikte çalışırlar. Yeni evliler TAC'de geçirdikleri bir yılın sonunda eğitim için ABD'ne dönerler. 1960 yılında İzmir Amerikan'a gelirler ve 1965 yılı sonuna kadar burada çalışırlar. 1961 yılında aşklarını meyvesi Mary dünyaya gelir.

Bir yıl TAO'da çalışırlar. Mr. Robeson Mastırını yapmak için 1966-67 yıllarını ABD'de geçirir. 1967'de tamamı tamamına 21 yılını idareci olarak geçireceği TAC'ye gelir. (1967-1988) Türkiye'de

geçirilen koskoca

40 yıl! 58 yıllık

eksilmeksizin

süregelen bir aşk

hikayesi. İşte bu

büyük aşkın

kahramanlarını

ve meyvesini

ağırladık 25 Mart

Pazartesi akşamı

Mersin Tenis

Kulübünde. Her

ayın son

Cumasında bir

araya geliyorduk

Tenis Kulübünde. Ancak bu büyük aşkı yaşayan

Robesonların Türkiye gezisinde Mersin'e geliş tarihlerine göre

bu buluşmayı öne çektik.

25 Mart'ta ömürlerinin büyük bir bölümünü geçirdikleri TAC'de

geçiren Robesonlar, akşam üzeri Mersin Tenis Kulübüne geldiler.

Bizi Biz YAPANLARDAN

Ne büyük bir mutluluktur yıllarca bana müdürlük yapmış Mr. Robeson'u ve aşkını güler yüzleriyle, akpak olmuş pırıl pırıl parlayan saçlarıyla ama dipdiri görünüşleriyle karşımızda görmek, sarılıp öpmek, karşılıklı eski anıları tazelemek.

Eski çalışma arkadaşları da özlemle bu dostlarını görebilmek, anılarını tazelemek için gelmişlerdi Tenis Kulübüne. Güzin Taze, Jale Sever, Mustafa Serin, Ahmet Karagözlü, Gökçen Burduroğlu, Mahir Bekçi, Namık Arıkan, Döne Aydın, Betül Öcal, Haydar Göfer, Bekir Kaya, Yıldırım Canberk, Akşit Gücük, Cevdet Azbulunur, Akar Burduroğlu, Gazi Türkyılmaz. Ve koca koca çoluk çocuk sahibi olmuş öğrencileri: Canev Ersöz, Kemal Tarım, Ferit Özeltin, Aydın İzgialp, Hakan Dalaman, Ali Çekiç, Abdullah Milcan, Ali Cerrahoğlu, Atahan Çukurova, Atıl Aktaş, İsmail Gürleyik, Şeref Yorgancı, Bülent Yahşi, Fazıl Aydın, Şükrü Diya,

Ali Fazıl Ediz, Mehmet Kazanç, Can Taze, Zahit Uysal, Zafer Uysal, Tufan Evyapan, Mehmet Perçin, Temel Tırak, Fuat Togo, Serhan Antalyalı, Ramazan Dinçer, Yasemin (Uzun) Erdoğan, Sıdika Kolukıncıoğlu, Ercan Akarpınar, Bora Güner, Günsel (Oran) Yüksel, Hüseyin Şimşek, Kasım Tanrıöver, Damlağül (Onur) Tanrıöver, Yakup Ersoy, Cengiz Sönmez, Tayyar Şen, Haldun Kancaal, Uğur Aydın ve daha bir çok öğrencisi... Doksan dört kişilik bir TAC buluşması... Artı Robesonları görüp giden öğrencileri...

Unutulmaz bir gece yaşadık.

Büyük aşk kahramanlarına sağlıklı nice yıllar diliyoruz.

Hoş geldiniz.

Bizleri mutlu ettiniz. Teşekkürler.

Erdoğan Hoca

Bizi Biz Y APANLARDAN

Bülent Kırac
TAC'67

Kabeson'ların İstanbul Buluşması

TAC'67 Bülent Kırac'ın Objektifinden

Bizi Biz YAPANLARDAN

Robeson'ların İstanbul Buluşması

TAC'67 Bülen Kıraç'ın Objektifinden

Nostalji... Mutluluk...

Robeson ailesinin ayrı bir yeri vardır kalbimde. Henüz 18 yaşımdayken bana TAC camiasına girme şansını verdi, inandı bana ve yol haritamı başlattı. Çok gençtim çok tecrübesizdim büyümeme yardım etti hatalarımı görmedi gördüğünde de yol gösteren oldu yeri geldi Müdürüm oldu yeri geldi babam oldu. Tam 11 yıl çalıştık TAC çatısı altında ve o yıllara dair anılar dün gibi aklımda zaten sosyal medya aracılığı ile hep haberleştik hiç kopmadık ki... İnsan yaşam koçundan kopabilir mi?

Türkiye'ye geleceklerini Mary'den duyunca bir çocuk coşkusu, heyecanı ve mutluluğu sardı beni. Ben de kalmaları konusunda ısrarcı oldum. Gelecekleri günün heyecanı beni öyle sardı ki 23 Mart akşamı geleneksel Türk yemekleri ile donattığım masamı hazırlayarak beklemeye başladım onları. TAC yönetiminin jestiyle hava alanından alındılar Can dostum Betül her zaman ki gibi bizimleydi 4 gün boyunca yaşadığım duygu yoğunluğunu anlatamam. Onları çok ama çok özlemişiz.. Onlar da herşeyi bizleri TAC camiasını ve Tarsus'u çok ama çok özlemişler. O kadar çok hissettik ki memleketimize geldik sözlerine bile gerek yoktu.

Geldikleri günün sabahı herkes kültürümüzün tüm misafirperverliğini seferber ederek kahvaltı sofrasında buluştuk. Kimler yoktu ki; Betül Öcal, Kemal Tarım, Keriman Kavrar, Namık Arkan, Bilge Arkan, oğlum (TAC 2004 Uğur Aydın), Eşim , Robesonlar... kısacası kocaman bir aileydik. O kadar güzel, o kadar özel, o kadar nostaljikti ki ayrılmak istemedik gece geç saatlere kadar beraberdik. Meğer çok güzellikler yaşamışız. Konuştuk paylaştık güldük hüznlendik... İşte öyle bir şey yaşamak lazım.

4 günün sonunda ayrılık vakti geldiğinde hepimiz bir başka duygusallaştık, hüznlendik insan ne de çabuk alışıyor güzelliklere.

Mr. ve Mrs. Robeson'a Allah'tan sağlıklı uzun ömürler diliyorum, her zaman bizlerle TAC ailesiyle olmayı nasip etsin. Sizleri seviyoruz özleyeceğiz, bekliyoruz..

Tüm TAC camiasına sevgi ve selamlarımı iletiyorum . TAC'yle ve sevgiyle kalın.

Döne (Gülbüz) Aydın

Bizi Biz YAPANLARDAN

Robeson'larla

Mersin Tenis Kulübü'nde "Son Cuma"

Erdoğan Altinel
TAC'55

TAC'55 Erdoğan Altinel...

Ben TAC 1955 mezunuyum. Kolejin bana öğrettiği iyi bir dil eğitimi ile birlikte kendine güven ve tek başına ayakta kalabilmenin yanı sıra sosyal yaşamın özellikleridir.

Bu yazıyı yazarken 78 yaşındayım (Ekim 2012) ve Ankara'da oturuyorum. Kolej eğitiminin sonrasında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olarak, 1962 yılında Tıp Doktoru kariyerime başladım. Bir süre Tarsus'ta Hükümet Tabipliği görevini yaptıktan sonra askerlik görevimi Malatya Hava İkmal Merkezi'nde Tabip olarak tamamladım. Bu sırada D. Fatma Mirici ile evlendim (12.10.1963). Malatya'da iken bir kızımız dünyaya geldi (İlknur - 1964).

TAC Sınıf arkadaşları, 31.05.1977, Ankara Mülkiyeliler Birliği

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde bütün asistanlar, Ocak, 1968 Ankara

1965 yılı başlarında tekrar Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne dönerek Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinde asistan olarak ihtisasa başladım. Bu sırada bir de oğlumuz oldu (Serdar-1967). İki çocuk yeterli olur düşüncesi ile daha fazla çocuk yapmadık. Kızım İlkokuldan itibaren TED Ankara Koleji'nde okudu. Oradan mezun olduktan sonra Gazi Üniversitesi Ekonomi Fakültesi'ni bitirdi. Oğlum ise ilkokulu Yükseliş Koleji'nde, Ortaokulu Namık Kemal'de okuduktan sonra Antalya'ya taşındığımız için Lise eğitimini Antalya Lisesi'nde tamamladı. Daha sonra Antalya Tıp Fakültesi'nden mezun oldu (1991) ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Doktorası yaptı.

TAC'ye başlarken,
Erdoğan Altinel. Tarsus 1947

Eşimi 02.08.2012 tarihinde kaybettim. Ocağımız söndü, onu özleyorum, ona sonsuz ihtiyaç duyuyorum ve Allah'tan bol Rahmet diliyorum.

Fatma - Erdoğan Altinel, Malatya 12.10.1963

Bir Kongrede Oturum Başkanlığı sırasında, Antalya 1996

Antalya Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu, Antalya 1984

Bir Kongrede Başkanlık Konuşması yaparken, Antalya 1994

Oğlum Dr. Serdar Altinel'e Tıp Doktorluğu Diploması verirken, Antalya 1991

1969 yılı başlarında klinikteki hocalarımız beni ve benden birkaç ay önce asistanlığa başlayan Dr. Orhan Girgin'i yanlarına çağırdılar ve "- Biz sizden memnunuz, isterseniz Baş Asistan olarak klinikte kalın, sonra Doçent, Profesör olursunuz, fakat size bir garanti veremiyoruz" dediler. Eşlerimizle konuşup kalmaya karar verdik. Dr. Orhan Girgin arkadaşım birkaç sene Baş Asistanlık yaptıktan sonra klinikten ayrıldı ve Ankara Numune Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Bölümüne geçti.

Ben 1973'te Doçent oldum. Yıllar çabucak geçti ve Profesörlük sıram geldi. Fakat o tarihte Üniversite Yasasına bir madde eklenerek kadrosuz Profesörlük kaldırılmıştı. Bizim için de kadro yok, ancak büyük hoca (Prof. Dr. Avni Duraman - kendisini rahmetle anıyorum) emekli olacak da kadro açılacaktı, fakat onun da birkaç senesi daha vardı. O sırada Ankara Üniversitesine bağlı Antalya Tıp Fakültesi Profesörlük kadrosu ilan etti. Ben de başvuruda bulundum ve hem Profesör olarak atandım hem de

Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğinin kurucu Öğretim Üyesi oldum (1979). 1982'de Antalya'da Akdeniz Üniversitesi kuruldu, Tıp Fakültesi de buraya bağlandı. Yıllar sonra aynı klinikten 2001'de emekli oldum.

Kendimi bildim bileli Tarsus'ta otururduk, evimiz Şehit Kerim Mahallesi'nde tek oda ve bir mutfak olan bir yerdi. O mahallede daha çok Girit göçmenleri otururdu. Dolayısı ile ben de kısmen Rumca öğrenmişim. Fakat bu Yunanların konuştuğu Rumcaya benzemez, biraz değişikti. Babam bir ev sahibi olamamıştı. Bundan ötürü çok ev değiştirdik ve Tarsus'un değişik mahallelerinde oturduk.

TAC'de o zamanlar giriş sınavı yoktu ve yalnız erkek öğrenci alınırdı. Ben ilkokul'da bütün sınıfları pekiyi derece ile geçtiğim için TAC'ye alındım. TAC'de günlerimiz çok iyi geçti. Yazları tatil olunca babam bizi köyümüze (Kargılı köyü) gönderir, kendisi

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde
Doçent ve asistanlarla, Antalya 1990

Hükümet Tabibi iken, Tarsus 25.12.1963

Tarsus'ta kalırdı. Bu nedenle TAC'ye kaydım yapıldı fakat okul açıldıktan 1 hafta sonra derslere devam etmeye başlayabildim. Bu sırada arkadaşlarım 1'den 10'a kadar İngilizce saymayı ve bazı kelimeleri öğrenmişlerdi. Allah Rahmet eylesin Tahsin Özbaşıoğlu arkadaşım, benim yokluğumda öğrendiklerini bana öğretti de onlara yetiştirdim.

Okulda ilk sene Müdür Mr. Woolworth idi, daha sonra Mr. Maynard Müdür oldu. Mr. Maynard'ı çok severdim; güleç yüzlü ve her zaman öğrencinin lehine kararlar alan biriydi, Türkiye'li olmayı çok benimsemişti, seneler sonra ölünce İzmir'e gömülmeyi vasiyet etmişti.

En zor dersimiz Fizik idi. Mr. Kesselheim diye bir hoca gelir, dersi hiç iyi anlatamazdı. Çoğumuz kırık not alırdık. Allahtan not ortalaması Kimya dersi ile birlikte verilirdi. Kimyadan yüksek not aldığımız için Fizik-Kimya notumuz karnede iyi gelir ve sınıfı

TAC'nin bahçesinde, Sait Rezaki ve Ata Kaya Tanrıverdi ile, Tarsus 1952

geçerdik. Burada ilginç bir hatıramı anlatmadan geçemeyeceğim. Tarsus'ta nefesi kuvvetli bir hoca varmış, kişiyi uyutuyor ve ne isterse söyletiyormuş. Biz de 6-7 arkadaş o hocayı bulduk ve gittik. Maksudumuz içimizden birini uyutup Fizik sorularını elde etmektir. Hoca hepimizi karşısına aldı, Arapça bir takım sözler söyledi fakat hiçbirimizi uyutamadı. En sonunda, "- siz hepiniz birer şeytansınız, burayı terk edip gidin" dedi. Böylece amacımıza ulaşamadığımız için üzgün bir vaziyette hocanın yanından ayrıldık.

Edebiyat hocamız Haydar Göfer ders dışı konuşma yapmayı çok severdi. Onun dersinde biz de hep bir ağızdan, "-hocam bırakın dersi de biraz mavra (rastgele konuşma) atalım" derdik. Ve hoca başlardı anlatmaya, ders de böylece boş geçmiş olurdu.

Mr. Pringle isiminde siyahi bir Algebra (cebir) hocamız vardı. Türkçe öğrenmeyi çok istiyordu. Bize tembih ederek uygun saatlerde benimle Türkçe konuşun demişti. Bir gün son dersten çıkmış 5-6 arkadaş Stickler Hall'ün merdivenlerinde oturmuş konuşuyorduk. O sırada yukarıdan Mr. Pringle indi, "- haydi Türkçe konuşalım" dedi. Biraz konuştuk, ayrılma zamanı gelince "- haydi eyvallah Mr.Pringle" dedik. O da bize cevap olarak "- Vallah-ey" dedi. Biz gülmeye başladık. O da bize "- neden gülüyorsunuz? O arapça bir kelimedir, siz selamın aleyküm diyorsunuz, karşınızdaki aleyküm selam diyor, bu da böyle olamaz mı?" dedi.

Öğleden önce son dersimiz Study Hall'da (mütalaa salonu) geçerdi. Biz gündüzlüler Stickler Hall'de oturur ders çalışırdık. Bir gün Sait Rezaki arkadaşım (-Allah rahmet eylesin), mütalaya

MEZUNLARDAN

Sınıfımızdan bir grup Mrs. Haas ile birlikte, TAC 1952

Kızım ve oğlum, Ankara 1973

Sınıfımız Psikoloji Hocamız Mr. Stone ile birlikte, TAC 1953

girmeyelim, gidip kebab yiyelim teklifinde bulundu. Tabii ki ana kapıdan kaçmamız mümkün değildi. Biz de arka bahçedeki futbol sahasını çevreleyen duvardan kaçtık. Kebabları yedikten sonra yine aynı yoldan okula geri döndük. Fakat erken dönmüşüz, mütalaa daha bitmemişti, Sait bir sigara içmeyi istemişti (-ben sigara içmiyordum) ve içti. Artık zaman gelmişti, 1-2 dakika içinde zil çalacaktı. Yürümeye başladık, o sırada Türk müdür yardımcısı olan Burhanettin Altay hoca (Türkçe öğretmeni) karşımıza çıktı ve burada ne yaptığınızı sordu. Biz de mütalaa salonunun çok gürültülü olduğunu burada ders çalıştığınızı söyledik. Hoca hayır siz sigara içtiniz değil mi dedi ve hohlamamızı istedi, ben içmediğim için öne atıldım. Sıra Sait'e gelince, o nefesini içine çekti. Hoca üstümüzü de yokladı, Sait'in sigara paketini ezmiş fakat farkına varmamıştı, gitmemizi söyledi, fakat birkaç adım atmıştık ki durmamızı istedi. Ve - siz bana yalan söylediniz, hâlbuki okuldan kaçtınız, değil mi? dedi. Biz yeminlerle kaçmadığınızı söyledikse de dönüp bir

pantolonumuzun arkasına bakmamızı istedi. Hakikaten pantolonlarımızın arkası tümüyle kireç olmuştu, bu da duvardan atladığımızın delili idi. Hoca bizi disiplin kuruluna verdi. Mr. Maynard bir daha yapmayacağımıza dair söz vermemizi istedi. Biz de söz verdik ve böylelikle cezadan kurtulduk.

Mezuniyet sonrası arkadaşlarla buluşmamız devam etti. Hatta birinde Haydar Göfer hoca da gelmişti. Ankara'da iken, oradaki arkadaşlarla toplanır, eski hatıralara dalar ve güzel vakit geçirirdik. Sonraları Antalya'dayken, Antalya'da bir oteli olan ve bizden önce olmasına rağmen kendisini 55'li sayan Ata Kaya Tanrıverdi'de toplanırdık. Bu birkaç kez oldu. Sonra Side'de otelleri olan ve bizimle başlayıp, bizden bir sonraya kalan, kendini Ata Kaya gibi 55'li sayan Zeki Demirci'de (rahmetle anıyorum) toplanırdık ve 3-4 gün bizi ağırlardı. Bu yıllarca böyle devam etti. Zeki arkadaşımız vefat etti, bundan sonra nerede toplanılacak bilmiyorum.

TAC'li olmakla her zaman gurur duymuşumdur. Oğlumun da bu okula gitmesini çok istemiştik fakat olmadı. Genç kardeşlerime tavsiyem çok çalışmak, iyi bir yerlere gelmek, ülkemizi daha da iyiye taşımak olacaktır. TAC'lilerin hepsine sevgilerimi sunar, sağlıklı, mutlu ve uzun bir ömür dilerim.

Adres:
Ufuk Üniversitesi Tıp Fakültesi
Dr. Rıdvan Ege Hastanesi, Söğütözü, Ankara
Tel: +90 532 254 55 35

TURİZM AŞIĞI-VATANSEVER 1949 MEZUNU BİR ABİMİZ: AV. ETHEM SOYKAM...

TAC'nin çınarlarından avukat Ethem abimizi tanıyacağız. 83 yaşında ulu bir çınar. Turizmimizin gözbebeği Antalya'da yaşıyor.. Sevgili hayat arkadaşı Pınar Hanımla birlikte. Bu habere, Ata TANRIVERDİ'54 abimiz vasıtasıyla ulaşıyoruz. Teşekkürler Ata Ağam.

KAFKASYA'DAN BAŞLAYAN GÖÇ

Ethem SOYKAM abimizin çok renkli bir hayat hikayesi var. Gelin birlikte girelim bu hikayenin detaylarına. Saatçi ustası olan dedesi, Osmanlı döneminde taaa Kafkasya'dan kalkıyor Marmara Denizinin kıyılarındaki güzel Bandırma'ya geliyor. Küçük bir kasaba olan Bandırma'da saatçilik yaparak hayatını kazanamayacağını gören dede, il merkezi Balıkesir'e taşınıyor bu kez. Orada kadı Abdurrahman Paşa'nın torununun kızı Fahriye Hanımla evleniyor. Bu evliliklerinden altı erkek, bir de kızları oluyor. Birisi de Ethem abimizin babası askeri doktor Ahmet Münir Saatçioğlu. Yani Antalya eski milletvekillerinden Dr. Ahmet Münir SOYKAM. Neden bu soyadı değişikliği? dersiniz: Baba, Antalya, Kaleiçi'ne 1928 yılında göç ettiğinde burada yaşamakta olan bir başka ailenin Saatçioğlu soyadını taşımakta olduğunu öğreniyor ve soyadını SOYKAM olarak değiştiriyor. Zira o zamanlar Kaleiçi yerleşkesi çok küçük bir yer.

SUBAY OLAN DOKTOR BABASI

Antalya'ya gelmeden önce bekarlık yıllarında Osmanlının farklı cephelerinde savaşan, askerlerimize sağlık hizmeti veren babası Kırım'da, Yemen'de, Trablusgarp'ta, Kafkasya'da bulunmuş. Mekteb'i Harbiye'nin başhekimliğini yapmış. Kurtuluş savaşına katılmış, Delibaş Mehmet'in Konya isyanında göğsünden yaralanmış. Tedavisi için Avusturya'ya gönderilmiş. Sonrasında da Antalya Askeri Hastahanesine başhekim olarak atanmış. Burada evlenerek Antalya'ya yerleşmiş. Miralay rütbesiyle askerlikten ayrılıp sivil doktor olarak hizmet vermeye başlamış.

Salgın sıtma hastalığı o yıllarda birçok insanımızın canını almış. Sıtma ile savaşan ekibin başında görev alarak Antalya'yı karış karış dolaşan baba, Antalya'dan milletvekili seçiliyor ve Ankara'ya taşınıyor ailecek.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ'NDE

Fransızca, Arapça ve Almanca dillerini konuşan babası oğlu Ethem'in de dil öğrenmesini arzular. Oğlunu önce Ankara Maarif Kolejine, sonrasında dil eğitiminde ve sosyal etkinliklerde oldukça iddialı olan Tarsus Amerikan Kolejine yatılı olarak gönderir. Ethem burada tenis oynamayı öğrenir. Sosyal etkinliklerde ön sıralarda yer alır. TAC'de tiyatro kolunda roller üstlenir. Futbol takımının kalecisi olur. Fransızca ve İngilizceyi öğrenerek 1949 yılında mezun olur.

Babası gibi o da doktor olmak ister. Ancak babasını kaybeder ve tıp fakültesine müracaatta geç kalır. Kontenjanı dolduğu için İstanbul Tıp Fakültesine kaydını yaptıramaz. Babasından kendisine intikal eden emekli maaşını alabilmesi için, eğitimini sürdürmesi gerekmektedir. O da hukuk fakültesine kaydını yaptırır. Ve avukat olur. Askere gider. Askerliğini Ankara Polatlı'da tamamlar. Amerikan Yardım Kurulu'nda (AID) bir ara tercümanlık yapar. Kendisine baş tercümanlık teklif edilir. Ancak annesi Antalya'da yalnızdır. Antalya'ya döner. Antalya'da serbest avukatlığa başlar.

İngilizce ve Fransızca dillerini konuşan tek avukattır Antalya'da. O yıllarda Antalya ve ülkemiz turizmden bihaberdir. Turizm Bakanlığı yoktur. Bu bakanlık çok yıllar sonra, 1972'de kurulur.

ANTALYA TURİZMİNDE

TAC'de öğrenci iken yaz tatilini geçirmek için ailesinin yanına gelir. Antalya'ya gelen az sayıdaki turiste rehberlik yapmakta, öğretmenlerce kurulan Antalya'yı Tanıtma Derneği'ne fahri olarak destek vermektedir...

Turizm Bölge Müdürlüğü'nün olmadığı o yıllarda, Antalya'ya yolu düşen önemli kişilere ve yabancı arkeologlara yardım eden Ethem abimize bir gün Ekspres Turizm'in sahibi Ali Rıza Beyden iş teklifi gelir. Zira Ethem abimiz lisan bilen tek hukukçudur Antalya'da. Artık Ethem Abimiz Antalya'ya turizmi getiren ilk insan olan Ali Rıza Beyin hem tercümanıdır, hem de hukukçusudur.

Kalekapısı'ndaki tek katlı binasında faaliyetini sürdüren Ekspres Turizmin bir elemanı olarak Antalya'ya turizm bilincini kazandırmıştır, patronu Ali Rıza Beyle el ele vererek. Antalya'ya gelen yabancı büyükelçilere, devlet adamlarına verdiği rehberlik hizmetiyle Antalya turizminin gelişmesine çok önemli katkılarda bulunmuştur. Perge ve Side gibi tarihi bölgeleri adım adım gezmiş, gezdirmiştir.

ANTALYA TURİZM SEKTÖRÜNDE İKİ TAC'LI

Yakın bir tarihte kaybettiğimiz Side'deki Emirhan Otelleri zincirinin sahibi Zeki Demirci (TAC'56) abimizle birlikte ülkemiz turizmine kazandırdıkları ivme, turizm sektöründe övgüyle anılacaktır. TAC'li bu iki değerli turizm sevdalısı abilerimizin bir

ortak özelliği de son derece vatansever oluşlarıdır. Bir anısını paylaşalım.

VATANSEVER BİR REHBER

Bir Amerikalı gruba rehberlik yaparken, onlarla sohbet eder ve Makedonya'dan iki lider insanın çıktığını söyler. "Biri Büyük İskender, diğeri de modern Türkiye'nin kurucusu önder Atatürk'tür" der. Kafilede yer alan Kıbrıslı bir gazeteci itirazda bulunarak İskender'in Yunanlı olduğunu söyler. Tarih bilgisi derin olan Ethem abimiz cevaben gazetecinin yanlış

bildiğini ifade eder; şu açıklamada bulunur: O tarihlerde Atina ve Sparta rekabet halindedir. Spartalılarla başı belaya giren Atinalılar, İskender'den yardım isterler. İskender gelir hem Spartalıları, hem de Yunanlıları yener. Buraları işgal eder. Bunu unutma der.

PROPAGANDACI RUMLAR

Ezik büzük olan Yunan gazeteci "Kıbrıs'a gelip bizi işgal ettiniz" deyince, "Bunu da bilmiyorsun" diyerek Osmanlıların adayı İngiltere'ye kiraladıklarını, Yunanların adayı sonradan sahiplendiklerini söyler. Propaganda yaparak bu gerçeği karartmaya çalıştıklarını söyleyerek Türk kahvesini Rum kahvesi, Türk baklavasını Yunan baklavası, Türk lokumunu Yunan lokumu, Türk yaprak sarmasını Yunan dolmakisi, Türk Karagöz-Hacivat gösteri sanatına da Yunan gösteri sanatı olarak sahiplendiklerini şamar gibi suratına çarpınca, Amerikalı turistlerin alkışını alır.

ANTALYA'DA GEÇEN MUTLU BİR EMEKLİLİK

Antalya'da eşi Pınar Hanım, oğulları Barış ve Gökalp, gelinleri ve torunları Bora ile huzurlu bir yaşam sürmekte olan Ethem SOYKAM abimize sağlıklı uzun bir yaşam dileriz.

Yolu Antalya'ya düşen TAC'li dostlarımız, umarım turizm sevdalısı ve vatansever Ethem abimizle karşılaşır, kendi ağzından TAC anılarını ve turizm anılarını dinlerler.

Erdoğan Hoca

Mahmut Telli
TAC'57

Kendimi Eshabı Kehf'teki Yedi Uyurlardan Birisi Sandım...

Mart başında yıllardır planladığım ama bir türlü gerçekleştiremediğim, öz okulum TAC'yi ve Tarsus'u ziyaret ettim. 56 yıl önce mezun olduğum ama bu 56 yılda ancak bir defa çok kısa olarak ziyaret ettiğim TAC'deki değişiklikleri, çok iyi çalışan mezunlar cemiyeti mensuplarını ve özellikle de BİZ letter'i 3 ayda bir yayınlayarak biz mezunları tekrar okulumuza bağlayan Erdoğan Kaynak ve ekibini görmek ve onları yakından tanımak fırsatı buldum.

Son yıllarda HOMECOMİNG'e katılmak için bir kaç defa program yaptım ama bir türlü gerçekleştiremedim. Düşünebiliyor musunuz 1957'de okuldan mezun olmuşum; ondan 25-30 yıl sonra 80'li yılların başında bir defa kısa bir nüddet okula uğramışım; ondan 25-30 yıl sonra da bu yıl Mart ayında bir defa daha okulumuza gelmişim. Yani neredeyse 25-30 yılda bir defa okulu ziyaret ediyorum. Önümde başka bir 25-30 yıl olmadığına göre kararlı bir şekilde ve büyük bir heyecanla yola çıktım ve Adana'ya geldim. Adana havaalanında, kardeşim kadar sevdiğim, beraber ders çalıştığım, beraber futbol oynadığım, beraber okul takımında ve Tarsusspor takımında futbol oynadığım ve TAC sonrası ODTÜ'de okurken aynı evde kaldığım değerli sınıf arkadaşım Bekir Kaya'yı aradım. THY servis aracına binerek Tarsus' geldim. Bekir beni karşıladı otele götürdü. O akşamüstü gerekli ziyaretlerimizi yaptıktan sonra bol bol eski günlerimizi yad ettik.

Ertesi gün Bekir'le birlikte okula geldik ve Betül Öcal hanımın ofisine gittik. Betül hanımın bulunduğu ofis, eskiden Bekir'in ve benim ilkokulumuz olan Misak-ı Milli ilkokulu idi. Yani 68 yıl önce başlayıp 63 yıl önce mezun olduğum okul. Şimdi o okul SEV ilköğretim okulunun bir parçası olmuş. Anılar işte orada başladı. Sonra oradan okulumuza yürüdük. Kapıda bizim zamanımızda Hüseyin ağa ve Murat ağa vardı. Tabii şimdi onlar sadece anı oldu. Kampüsün ortasına doğru yürüdük. Orada bizi, mezunlar derneği başkanımız Ali Cerrahoğlu karşıladı. Okulumuz hakkında bizi bilgilendirdi.

Etrafa şöyle bir baktım. Herşey değişmiş ve büyümüş; değişmeyen sadece rahmetli Ömer Temel'in coğrafya binası ve Stickler binası. Aslında Stickler binasında da değişiklikler olmuş; örneğin tahta merdivenier gitmiş ve beton merdivenler gelmiş. Futbol sahamız bile gitmiş ve içine yeni binalar yapılmış. Futbol sahasının arkasındaki tarla satın alınmış ve yeni binalar yapılmış. Okula gelen ana yolun karşısındaki büyük han ve civarı satın alınmış ve yeni bir inşaata başlanmış. Okulun etrafı otobüs dolu, araba dolu. Gözlükule bile değişmiş. Okul o kadar değişmiş ve büyümüş ki; şaşkırdım kaldım. Kendimi adeta Eshabı Kehf'deki yedi uyurlardan birisi gibi hissettim.

Öğle yemeğini öğrenciler, Betül Öcal, Nuran Baykal, Şeref Yorgancı ve Bekir'le beraber yedikten sonra okuldan ayrıldım.

Ertesi gün Erdoğan Kaynak telefon ederek okula tekrar gelmemi rica etti. Bekir'le birlikte tekrar okula gittik ve çalışan bir grupla karşılaştık. Kimler yoktu ki... Ali Cerrahoğlu, Erdoğan Kaynak, Akar Burduloğlu, Ramazan Dinçer, Damla Dinçer, Kemal Tarım. Hepsi de arı gibi çalışıyor ve TAC ayrıcalığını yaşatmak için gayret sarfediyorlardı. Bu arada başka bir sınıf arkadaşım olan Abdullah Küçük de geldi ve onunla da sohbet ettikten sonra mutlu bir şekilde öz okulumdan ayrıldım.

TAC'61 Oktay Bora Yağız...

Talas Amerikan Orta Okulu
Tarsus Amerikan Koleji
Beyrut Amerikan Üniversitesi
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

--Altmışlı yıllarda T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı.

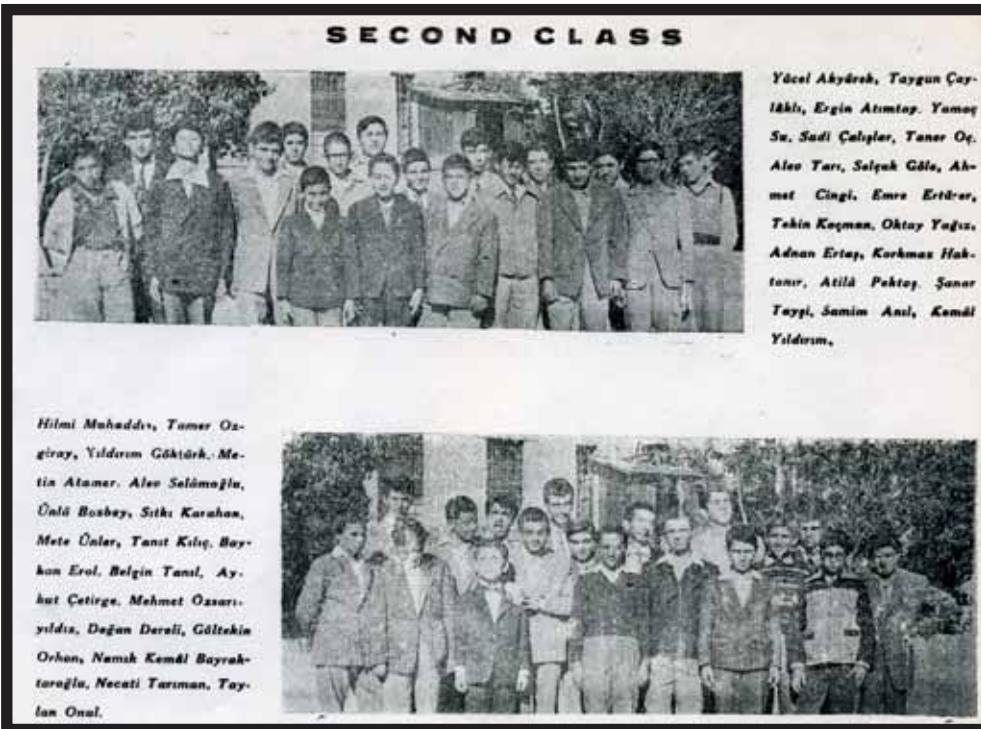
--Yetmişli yıllarda özel kesimde kurumsal liderlik (Genel Müdür, CEO).

--Yetmişli yıllardan başlayarak, otuz kadar kuruluşun yönetim veya yürütme kurulu üyesi veya başkanı.

--Seksenli yıllardan başlayarak, kurumsal strateji, örgütsel yapılandırma, süreç iyileştirme, değişim yönlendirimi konularında yönetim danışmanlığı; ülkenin ilk "yönetim danışmanı".

Talas Prep 1953-1954 Okula başladığımız yıl

Talas 1956-1957 Orta II'deyiz

--Doksanlı yıllardan başlayarak, yönetim danışmanlığı yanısıra, çeşitli ülkeler için veya uluslararası kuruluşlar adına kamu politikaları üretimiyle ilgili uluslararası danışmanlık.

--İkibinli yıllarda yönetim danışmanlığı ve kamu politika üretimine ek olarak M & A danışmanlığı.

Ülkenin ilk yönetim danışmanlık kuruluşu olan OBEY Yönetim Danışmanlık A.Ş.'nin (İstanbul, 1984) kurucularından ve başkanı. DynaChange Management Consultants, Inc. (Washington, DC, 1995) eşbaşkanı, Türkiye Yönetim Danışmanlar Derneği kurucularından, bir dönem başkanı ve şimdi onur üyesi.

Devlet Planlama Teşkilatı'nca yayınlanan beş çalışma, yönetim

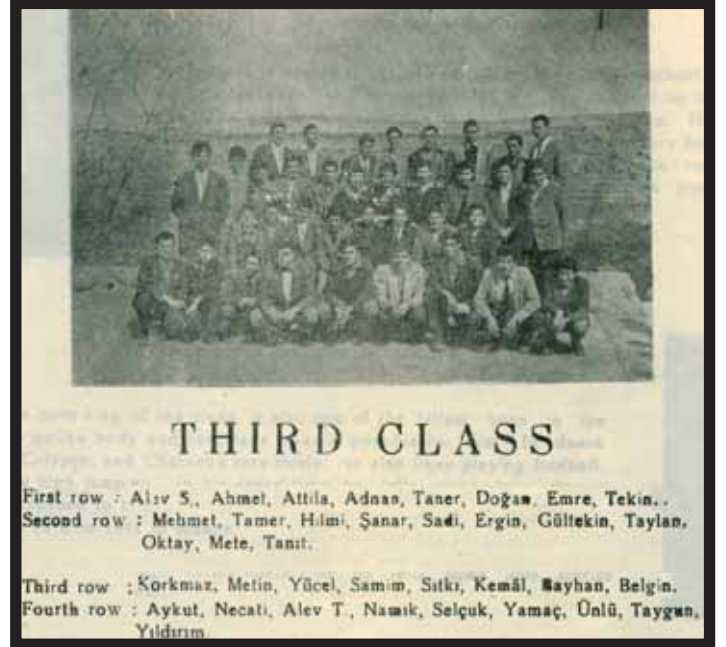
danışmanlığı konusunda çeşitli gazete ve dergilerde yayınlanmış elli kadar makale ve konferans notu, yönetim danışmanlığı odaklı ve yazım aşamasındaki bir kitap, Corporate Maturity Curve.

İngilizce, Fransızca, İspanyolca ve konuşma düzeyinde Arapça.

Eşi: Esin A. Yağız (ACI '65, ODTÜ '69 ve '72), OBEY ve DynaChange kurucusu ve eşbaşkanı
Oğlu: Bora Yağız : ekonomik politika ve bankacılık.

Not: OBEY Yönetim Danışmanlık A.Ş. çatısı altında, Talas-Tarsus-İzmir-Üsküdar mezunu birçok kardeşimizle de birlikte çalışma mutluluğunu yaşadım. Bunlardan bazıları: Esin Akcakoyunlu Yağız (ACI '65), Orhan Araslı (Talas '57), Halim Mumoğlu (Talas '57), Meriç Gürler Gemayel (ÜAL '60) Hasan Aksoy (Talas '60, TAC '63), Candan Bulutgil (Talas '60, TAC '63), Fahrettin Otluoğlu (TAC '65), Mezide Tamer Eriş (ACI '71), Ümran Önal, (TAC '87), Ayşe Koçak (TAC '89).

Selam ve Sevgiler,
Oktay Bora Yağız

Talas 1957 - 1958 Orta III'teyiz.

Karma Talas diye geçen resim: Okul olarak topluca Ankara gezisinde Anıtkabir Ziyareti (1956-1957)

Talas Student Council
Ön Sıra: Şanar Tayış, ?, OBY, ?, Taylan Onul, Ünlü Bozbey, Mehmet Özsarıyıldız.
Arka Sıra: ?, Aykut Çekirge, Mr. Robert Keller, Tamer Özgiray, ?, ?, Ulukan Osman Bilgin.

50'li yıllardaki Amerikalı öğretmenleri ve okul görevlileri

TAC'84 Mezunları Salı Yemeğinde Aydın Boysan'ı konuk ettiler...

Merhabalar,

84'ün 8 yılı aşkın süredir istisnasız her hafta İstanbul'da yaptığı ama 1 ama 25 ama 35 kişinin mutlaka orada olacağını bildiğimiz efsaneleşen "Salı" yemeği (bazen Çarşamba'da olabiliyor) bu sefer bir "EFSANE" yi konuk etti! Mehmet Nane kardeşimize teşekkür ederiz.

Rakı sulu mu içilir susuz mu?! öğrenildi. Sorunun gereksiz olduğunun altı çizildi!

Vallahi ben Londra'da olduğumdan kaçırdım ama tüm TAC grubu ile paylaşmak istedim.

Bu arada 8 yıldır her Salı toplanıyoruz var mı ötesi ?-)))

N. Celal Toroğlu TAC'84

Bir Zamanlar TAC...

Tarsus'tan Gaziantep'e giden "TAC Klasik Türk Müziği Korosu" grubunun bir kısmıdır: Yavuz Altay, Faruk Bozbey, İstemihan Talay, Ömer Akın, Adil Karcı, Hikmet Pekcan, ?, Timur Sümer.
Arkadaki: Saim (Hoca) Tozan

TAC'nin keşlerinden bir grup.

Sevgiler, Selamlar...
Faruk Bozbey

Sinan Ödüllü Mimarlar Programı 2012-2014: “ERKUT ŞAHİNBAŞ MİMARLIĞI”

Mimarlar Odası'nın, Mimar Sinan anısına düzenlediği Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri kapsamında verilen en büyük ödül, tüm meslek hayatı boyunca verdiği eserleri ve mimarlığa geçen hizmetleri nedeniyle bir mimara veya ortak çalışan mimarlara verilen "Mimar Sinan Büyük Ödülü"dür. Mimarlar Odası 2008 yılında, Sinan Ödülü alan değerli

mimar/ların üretimlerini derlemek ve mimarlık kamuoyuna sunmak amacıyla SİNAN ÖDÜLLÜ MİMARLAR PROGRAMI'nı düzenlemeye başladı. Program, bu kapsamda mimarın etkinliğinin ve üretimlerinin değerlendirildiği bir panel, üretimlerinden oluşan bir sergi ve tümünü kapsayan bir kitabın yayımlanmasını kapsıyor. Program daha önce, 2008-2010 döneminde Ziya Tanalı, 2010-2012 döneminde Mehmet Konuralp için düzenlenmişti.

Sinan Ödüllü Mimarlar Programı 2012-2014 döneminde, Mimar Sinan Büyük Ödülü sahibi ERKUT ŞAHİNBAŞ için düzenleniyor. Seçici Kurul, Şahinbaş'ı şu sözlerle gündeme taşıdı: "Gerek mimarlık alanındaki uygulamaları, gerek eğitimci kişiliği ve sivil toplum örgütlerindeki katkıları ile mimarlık ortamına çok boyutlu katkı sağlayan, uluslararası ortamda ve farklı coğrafyalarda gerçekleştirdiği projelerle Türkiye mimarlığını başarılı biçimde temsil eden, mütevazı kişiliği ve titiz kalite anlayışı ile kendisinden sonra gelen kuşaklara örnek olan, sergi ve yayınlarla uygulamalarını ve düşüncelerini mimarlık ortamı ile paylaşan, Sayın Erkut Şahinbaş'a Mimar Sinan Büyük Ödülü verilmiştir."

Mimarlar Odası'nın düzenleyiciliğinde, TED Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nün evsahipliğinde 12 Nisan 2013 tarihinde Ankara'da gerçekleşecek panelin ardından açılacak "IŞIKLA SERÜVEN: Erkut Şahinbaş Mimarlığı" başlıklı sergi, 12-30 Nisan 2013 tarihleri arasında izleyicisi ile buluşacak. Sergi daha sonra Türkiye kentlerinde belirlenen program çerçevesinde açılacak.

Program Koordinatörü: N. Müge Cengizkan

Panel

Tarih : 12 Nisan 2013, Cuma

Saat : 14.00 - 18.00

Yer : TED Üniversitesi, Kolej-ANKARA

Sergi

IŞIKLA SERÜVEN: Erkut Şahinbaş Mimarlığı

Tarih : 12-30 Nisan 2013

Açılış : 12 Nisan 2013, 18.00

Yer : TED Üniversitesi, Kolej-ANKARA

Okul Anıları...

Biz TAC'deyken sabah kahvaltısında yağ ve balı, tahin pekmez misali iyice karıştırır, ekmeğe sürer yerdik. Ne zaman bir otelde konaklasam veya bir brunch'a gitsem hala tereyağı ve balı TAC'deki gibi karıştırıp ekmeğe sürer, öyle yerim.

Öğle yemeklerinde Perşembe günleri fırında tavuk çıkardı, ertesi gün de tavuk suyuna çorba.. Sonraları Cumaları döner pilav vermeye başladılar, ona da bayılırdım.

Tepsilerimizi bulaşık bölümüne teslim ederken "kolay gelsin" demeyi ihmal etmezdim. Yemekhanenin tel kapılı çıkışıandan çıkmadan önce, mutlaka ekmek dolabından 2 parça ekmek alır, onu yiye yiye çıkar, akşama kadar acıkmaya önlem olsun diye. Bir kardeşimiz tepsisini devirince "tangıııırrr!" diye bir ses yankılanırdı yemekhanede. Hemen ardından müthiş bir alkış, tezahürat! Nedeni, kazayı yapan kişi utanç duymasın, morali bozulmasın, üzülmesin diye.. Sevgilerimle,

Mehmet Ökem TAC'91

Ali Usta'nın yaptığı "kıllı çiftlik kebabı" yerini fırında tavuğa ve döner/pilava terketmiş anlaşılan. :-) Bakır su/çay bocutlarının ve aliminyum bardakların akıbetini bilen var mı? Ya masalardaki muşamba örtülerin? Öğle yemeklerini orta ve liseler ayrı postalar halinde yerlerdi. Yemekhanenin dar kapısı önünde itişilerek sıraya giriliyor mu acaba? El zilini en son ne zaman çaldı nöbetçi yemekhane hocası bekleyenleri içeri alırken?

Ortalar yemekhaneden çıkarken liselerin masa kurucuları ile masanın geç temizlenmesi nedeniyle parlayan "hırlaşmalar" ne zaman sona erdi acaba? En büyük sınıfın masa başkanı olduğu 6 kişilik masa düzeninin ne kadar devam ettiğini kim söyleyecek?

SSS,
Ateş Aykut TAC'64

Saniyorum bizim zamanımızda da vardı çiftlik kebabı, bir de orman kebabını hatırlıyorum. Patatesli havuçlu bir şeydi. Vallahi canım istedi şimdi :)Yemekhaneye ilk giren ekip, "Tanrımıza hamdolsun, milletimiz var olsun, afiyet olsun." duasını yapar, sonra yemek almaya başlardı.

Sevgiler
 Mehmet Ökem TAC'91

Bizde kıllı çiftlik kebabı yerini mantısına bırakmıştı ::)) Ne mantı ama kocaman kocaman böreklerin üzerine dökülen yoğurda bu ad verilmişti...

Sıra kaynatmalara sinir olunurdu, hemde çok, densiz sınıfdaşlarımdan birisi ufak tefek ağabeyini tanımayıp "Ne kaynatyon lan" deyince, yemişti tokadı ::)))

Bocutları gördüm ama bardakları hatırlamıyorum... Masa başkanlığı da hatırimda yok sanırım rahmetli olmuştu bizim zamana....

Robi'nin çay servisi vardı, okul bahçesinde yerde gördüğümüz çöpü kaldırıp tenekeye atarak bize verdiği derste hafızamda öyle yer etmiş ki, çocuk aklımızla dalga geçtiğimiz çöpçülüğü bugün bende aynen yapıyorum.

Soğuk yatakhaneler, haftada bir yanan hamam, hamam çıkışı
yapılanan idrar torbalı saldırıları içgrecılığı... Sınıftaki odun
sobasına işeyerek dersi kaynatma hevesi ve bizden uyanık çıkan
hocanın bizi içerde bırakıp kapının önünde durarak (tabi cam
açma yasağı ile beraber) değerli gardaşlarımızın idrarını bize
teneffüs etme imkanı vermesi.. kağıt uçurmalar, kopyeler,
Robi'nin bir gün isyan ederek aksanlı Türkçe'siyle "Master key
ceplerinde, merak ediyorum acaba benim evin anahtarını da
ele geçirdiler mi" diye velilere yakınması ::))) Çöplükten toplanan
teksir parçalarından sınav sorularının tespiti ve herkes 8-9-10
alınca sınavın iptali ::::::::::::::::::::))))))))))))))))))

Güzel, özlenecek kadar güzel ve değerli günlerdi... çocuktuk.... mutluyduk... malesef çocuklarımızdan çok daha mutluyduk. Biz benzer mutluluğu çocuklarımıza yaşatmak istesekte, dünya, şartlar izin vermiyor. Kısa süreli nostalji süper geldi haftanın yorgunluğu çökmeye başlamışken...

Serdar Kutsal TAC'81

Aramızdaki o kuvvetli bağı kuran, o güzel günler ve o girdaşılarımızın kokusunu teneffüs etmek değıil miydi???? Ah o günler ahhhhhhh.....

Şekip ÖZEN

Talaslı'ların Ankara Yemeği...

Değerli Kardeşlerim,

Hani geçen gün bir yazı gönderdim sizlere RIFAT adı altında ve o yazıda bir dördlük sundum sizlere "Düş ben gibi bir aşka sadakat ne imiş gör,"

İşte Talaslı olmak böyle bir şey olsa gerek. Bir tutku, bir sevgi, bir dostla kucaklaşmak, beni, İskender Sayek kardeşimi taa Ankara'dan buraya çekmekte, bir sevgiyi paylaşmaktayız hepimiz. İyi ki sizler varsınız, çok güzel bir geceyi organize eden Osman Ulukan kardeşime ve sevgili eşine teşekkür ederim. Dolu dolu bir gece geçirdik.

Gönül ne kahve ister ne kahvehane
Gönül sevgi ister kahve bahane,

hepinize sevgiler...
Metin Atamer

Sevgili Abi ve Kardeşlerim,

Yine inanılmaz bir akşamı sizlerle paylaşmanın mutluluğunu yaşıyorum.

Her yıl Ocak ayında Ankaralı TAC'lıları bir araya getiren buluşmanın ardından beni, Mart'ın son haftasında bu defa Talaslılar'ı bir araya getirecek olan buluşmanın heyecanı sarar. Sevgili Yüce Modumuz Cem Baysal'ın teşvikleri ile organizasyon hazırlıklarına başladım.

Bu sene de öyle oldu. Ancak bu sene artık mekanda bir değişiklik yapalım dedik ve geçen yıl Mete Akyol Abimizin önerdiği Alba Otel yetkileri ile temas kurdum. Ulaşım ve otopark kolaylıklarını

TALAS'TAN HABERLER

da dikkate alarak tercihimizi bu yönde kullandık. Sonra ortama duyurarak katılım listemizi oluşturmaya başladık. Katılımlar geldikçe seviniyor ve her hafta sonu listeyi ortama iletiyordum. Son haftaya geldiğimizde sayımız 77'yi bulmuştu. 74 olan İstanbul rekorunu kırmak gibi bir durum oluşuyordu. Bu, beni de Yüce Mod'u da heyecanlandırmaya başlamıştı. Ancak son hafta içinde gelen iptallerle sayımız, önce 63'e ve hiç haber vermeden gelemeyenlerle 56'ya geriledi. 12 arkadaşımızın İstanbul ya da İzmir'den geliyor olmaları son derece sevindirici idi. Tüm katılanlara baktığımızda 1941 mezunumuzdan (Hadi İlbaş) 1967 yılı mezunumuza (Faruk Çakmak) ve yine ara sınıftan ayrılarak TAC'ye giden kardeşimize (Özdemir Aktan) kadar her dönemden abi ve kardeşlerimizi ve de sevgili eşlerini görüyorduk.

Akşamımız otelin önündeki açık terasta bir kokteyle başladı.

Burada hepimiz birbirimizle ayaküstü de olsa sohbet etme fırsatını bulduk, hasret giderdik. Sonra yemek salonuna geçildi; burada devre arkadaşlarının bir araya toplanmaları gözlerden kaçmadı.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da TAC Ankara şube başkanı Gözde Özgödek kardeşim, nazik ziyaretini yaptı ve katılanlarla sohbet etti.

Gecenin konuşmacıları Cem Baysal, Hadi İlbaş, Erkan Dülgeroğlu ve Mete Akyol oldular.

Gecenin sonunda Erkan Dülgeroğlu kardeşimin ve tüm Koç Burcu doğumluların yaş gününü kutladık ve pastamızı kestik. Bu yılki toplantıya, en geniş katılımı 61'li kardeşlerimiz damga vurdu. Herkes dağılmasına rağmen onların masasında en ufak

TALAS'TAN HABERLER

bir çözölme olmadığı gibi diğer masalarda oturmak zorunda kalan 61'liler de ana masaya dahil olmuş ve büyük bir çember oluşturmuşlardı. Faruk Bozbey'in kayın pederinin Atatürk'le ilgili anıları zevkle dinlendi.

2050'den sonra Ankara Talaslılar yemeğini organize etme işini sevgili Uluç Gürkan kardeşim benden devir alabileceğini söyledi. Ben de, benden sonra bu işin böylesi "emin ellere" geçeceğinden dolayı çok mutlu oldum.

Bu güzel ve keyifli Talaslılar buluşmasının, eksilmeden 2014'te de yapılabilmesini dileyerek gecemize son verdik.

Sevgi ve saygılarımla.
Gürkan ERTAŞ TAO '60

Adana Ofis Parti...

Kelimeler yetersiz kalıyor böylesi güzel buluşmalarda... Yakup Üstün Abimize ev sahipliği için çok teşekkür ediyoruz...

Sevgi ve saygılarımızla,
TAC Mezunlar Derneği Adana Şubesi

A DANA'DAN H ABERLER

Emre Tağrul Ofis Par i

ADANA'DAN HABERLER

Adana'da "Son Cuma" bir başka oldu, Adana'lı TAC'liler müthiş...

Biz Tarsus'lular 'Son Cuma'ların tam ortasındayız; bir yanımda Mersin, diğer yanımda Adana. Hangisine gitsek aklımız diğerinde kalıyor. Aslında aklımız Ankara ve İstanbul'da da kalıyor. Her birinin tarzı, heyecanı, neşesi farklı. Eğer bu mezun toplantılarını hep duyuyor da bir türlü gidemiyorsanız gelecek ay mutlaka denemelisiniz derim. Kendinizi bundan daha iyi hissedeceğiniz bir ortam bulamayacağınıza bahse girerim.

Dün akşam Adana'ya gittik. Adana şubemiz geçen ay gerçekleşen genel kurulla yenilendi, daha da güçlendi. Kocaman bir ekiple çalışıyorlar. Bu ilk etkinlikte Aylin başkan, Temel Tırak ve diğer gönüllüler çok başarılıydılar.

Her yaştan mezunlar, eşleri, çocuklarıyla akın akın gelerek doldurduk Kale Restoranı. Çok büyük olmayan çok samimi bir ortamda, çok güzel mezeler, Adana kebabı ve içecekler ile hizmet ve kalite çok iyiydi. Çok güzel sesli bir erkek ve bir kadından oluşan fasıl ekibi çalmaya başladığı andan itibaren hiç oturmamak desem yeridir.

Bizlere eşlik eden TAC Direktörü Charles Hanna, TAC Müdürü Tekin Baransel ve Ayşe Apa da 40 yıllık TAC'liler gibi eğlenceye katıldılar. Her şehirde Son Cuma'ların yaş profili farklı oluyor. Mersin'de

katılanlar arasında biz 78'liler olarak yaş skalasının ortalarında olurken Adana'da Hamdi Demirel Abi olmasa gecenin en yaşlı (büyük ve deneyimli mi desek yoksa:) dönemi biz olacaktık:)

Şaka bir yana, gözler her yaştan mezunları arıyor. Büyüklerin temsiliyeti, anıları, muhabbeti, küçüklerin enerjisi okul ekibiyle birleşince camia tamamlanmış oluyor.

Biz dün akşam Adana'da çok eğlendik, birbirimizin nerelerde olduğunu, nelerle uğraştığını öğrendik, aynı dilde konuşmanın, aynı ekolün parçası olmanın keyfini yaşadık.

Adana'da enerji var, potansiyel var, en önemlisi de çok motive, kaynaşmış, toparlanmış pırıl pırıl bir gönüllüler ordusu var. Helal olsun hepsine...

Gelecek ay işimiz zor, Adana mı, Mersin mi? Yoksa yine yollara düşüp Ankara, İstanbul mu? Sahi, hani İzmir'e gidecektik hep beraber? İyi ki varsınız...

Sevgilerimle
Ali Cerrahoğlu'78

BEYAZ DIŞ

AĞIZ ve DİŞ SAĞLIĞI POLİKLİNİĞİ

SAĞLIKLI ve GÜVENLE
GÜLÜMSEMENİZ İÇİN...
HİZMETİNİZDEYİZ.

İsa TEKGÜL
TAC 94

DİŞ HEKİMLERİMİZ

•İbrahim KOCACIK •İsa TEKGÜL •Mehmet TUZLALI
•Mehmet ŞAHAN •Berzan ÖZPOLAT •Yücel ÇULHA

Atatürk Cad. No:195 Seyhan / ADANA Tel: 458 33 88 - 458 99 88
İsa Tekgül Gsm: 0506 908 77 94 e-mail: isatekgul@yahoo.com

Nisan Son Cuma...

Sevgili Dostlar,

Narenciye kokusunun yok olmaya yüz tuttuğu mehtaplı bir Nisan akşamı.. Mersin Tenis Kulübündeyiz. Yürekləri TAC sevgisiyle dolu, TAC sevdalıları bir arada.

1950 döneminden 2004 dönemine, dostların buluşması. Kimler mi?

1950 Abdullah Kasapçı
1951 Uğur Ersoy
1955 Yılmaz Yetmen (Amerika'dan sürpriz yapıp geldi.)
1959 Demokan Özgen
1963 Erdoğan Kaynak
1971 Hüseyin Sungur (eşiyle)
1973 Kadir Kokulu
1973 Aycan Uluğ
1974 Haldun Kancaal
1974 Kemal Tarım
1975 Yakup Ersoy (eşiyle)
1975 Bülent Döner
1978 Ali Cerrahoğlu
1983 Sıdika Kolukırcıoğlu
1995 Ferhat Gürüz
2001 Ahmet Köknar (eşiyle)
2001 Cansu Karmutoğlu
2001 Emrah Demircioğlu
2004 Damla Demircioğlu
2004 Başak Güzel
2004 Göksu Gök
2004 Temuçin Karmutoğlu

Sevgili Haydar Hocamızın sağında Uğur Ersoy ve Demokan Özgen abilerimiz, solunda Abdullah Kasapçı ve Yılmaz Yetmen abilerimiz. Telefonla da olsa Mete Akyol abimizi Son Cuma buluşmamıza dahil ettik. Eski anılar tazelandı. Aycan parçaladığı edebiyatla Haydar Hocamızdan tam not aldı. Uğur abimizin ODTÜ anıları can kulağı ile dinlendi.

Genç Demircioğlu çifti, bebeklerini de alıp getirmişler, sürpriz yaparak. Bol bol gülücükler dağıtan doğuştan TAC'li bebeğimiz, her haliyle tam bir "born to be TAC graduate" adayı olduğunu gösterdi. Güle güle büyüsün.

Bir Son Cuma buluşmamız daha, geride güzel anılar bırakarak geldi geçti. Darısı Haziran buluşmasına. Mayıs ayında (Homecoming nedeniyle) Son Cuma buluşmasını yapmayacağımızı hatırlatırım, bu vesile ile.

Esen kalın.

Erdoğan Hoca

MERSİN'DEN HABERLER

Nisan Son Cuma

ANKARA'DAN HABERLER

Mart "Son Cuma"...

Sevgili TAC,

29.03.2013 akşamı gene keyifli bir Son Cuma yaşadık. Akşamın fotoğraflarına Alp Bekişoğlu abimizin oluşturduğu TACMED Ankara facebook sayfasından ulaşabilirsiniz.

Katılan tüm mezunlarımızın keyfi, coşkusu gözlerinden okunuyordu. Depolarımızı gene doldurduk.

Bu Son Cuma'nın özel renkleri, Mete Akyol'55 abimizin İstanbul'dan katılarak yaptığı sürpriz, Metin Atamer '62 abimizin hazırlandığı yüzme yarışları için yürüttüğü antrenman programına ara verip bizlerle birlikte olması, yeni TAC Dernek Yönetim Kurulu'nda "Aidat ve Finans" Çalışma Grubunda yer alan Emin Çulhacı'68 abimizin elinde pos makinası ile "şu listeye bakınız adınız yoksa, aidatınızı ödemenizi rica ediyorum" şeklindeki zarif konuşmaları ve Özlem'98 kardeşimizin bitmek tükenmek bilmeyen Tuğla parası toplama operasyonu idi.

Her Son Cuma, yolu Ankara'ya düşenleri bekleriz.

Sevgili TAC, 2013-2015 döneminde Ankara Şubemizin Yeni Başkan'ı Bülent Gökay'66 abimiz olmuştur. Kendisi göreve Son Cuma öncesinde yapılan YK toplantısında seçilmiş olup, göreve çabuk ısınmıştır. Bunun delili olan fotoğrafları TAC MED Ankara facebook sayfasında görebilirsiniz. Yine Ankara Şube YK yeni üyeler de kazanmıştır. Özlem Şeyda Uluğ'98 kardeşimiz göreve başladığı ilk gün, Son Cuma'ya katılanlardan kişi başı 20 TL toplayarak, "Bir Tuğla da Sen Koy" Burs fonuna bir tuğla alınmasını sağlamıştır. Yeni dönemin dinamik ve verimli geçmesini diliyorum.

Saygı ve sevgilerimle
Doğan Gözde Özgödek
TAC'86

ANKARA'DAN HABERLER

Mar

San Cuma

ANKARA'DAN HABERLER

Mar

San Cuma

Bahattin Gürsöz
TAC'63

Ankara'da Kebap Günleri (KEBANK)...

Artık gelenekselleşmiş olan Ankaralıların kebab buluşmasını 1 Nisan 2009 tarihinde Etrak lokantasında başlatmıştık. Daha sonraları KEBANK olarak anılan buluşmamız o tarihten bugüne kadar, kimsenin Ankara'da bulunmadığı yaz ayları hariç, "Her ayın ikinci Çarşamba" sloganıyla aralıksız devam etti. Başta asıl amacımız iyi kebab yemekti, sonraları "kebab bahane, mavra şahane" demeye başladık.

Etrak'ı, Adana'daki Onur Kebab'ın uzantısı olması nedeniyle ben önermiştim. Tuncer Erzin Ağam'la beraber keşfedip memnun kalınca ilk buluşmamızı 1 Nisan günü gerçekleştirdik. O gün saat 12.00'de 25 mezun ve 9 tanış (eş, oğul, kız, erkek arkadaş, kız arkadaş) biraraya geldik. Cengiz Dolunay '55 ve oğul, Gün

Kuran '55, Tuncer Erzin '56 ve eşi, iki kızı, küçük kızının erkek arkadaşı, Abdullah Ateş '59, Cevat Taylan '59, Mete Bora '59, Erol Etçioğlu '62 ve kızı, Bahattin Gürsöz '63, Gürkan Ertaş '63, Mehmet Artun '63, Metin Acet '63, Alpaslan Özdoğru '64, Erez Söylemez '65, Bülent Gökay '66, Mehmet Dalkılıç '67 eşi ve kızı, Feridun Duyguluer '69, Refik Kutluer '74, Ali Sedat Özberk '79, Günhan Uygur '84, Hakan Aytaş '84, Sinan Kamiloğlu '84, Gözde Özgödek '86, Deniz Özdal '94, Zeynep Ünlüdoğan '98, Çağlar Yılğör '01 ve kız arkadaşı...

Katılanlara baktığımda Metin Acet ve Cevat Taylan Abimizin artık aramızda olmadığını görüyorum. Ruhları şad, mekânları ışıklar içinde olsun.

ANKARA'DAN HABERLER

İlk günden aklımda kalanlar Mehmet Artun'un Tuncer Ağam'a yaptığı 1 Nisan Şakası, Metin Acet'in yanılmıyorsam son doğum gününü kutlamamız ve Cevat Taylan Abimizin mekânın isminin Etrak olması nedeniyle sonraki buluşmalarımıza gelmeme kararını alması oldu.

Mehmet Artun lokantanın bir köşesinde Üsküdar Amerikan Kız Koleji mezunu olan bir grup hanımın oturmakta olduğunu söyleyince, Tuncer Abimiz büyük bir heyecanla hanımların olduğu köşeye seğırtip, en sevimli halini takınarak, beşuş bir çehreyle "Merhabaaa Hanımlar, biz de Tarsus Amerikan Kolejindenik" dediğinde, hanımlar bön bön yüzüne bakınca, neye uğradığını şaşırıp kös kös masamıza dönmüştü.

Cengiz Dolunay Abimizi kebaptan en anlayan olarak seçmiştik. Abimiz de notunu vermişti: "Adana dışında yediğim en iyi

kebab" demişti. Bu arada her zaman olduğu gibi Tuncer Ağamız günün yıldızıydı. Yemek boyunca pek oturmayan, herkese laf yetiştiren, bu arada bir ufak rakıyı götüren Tuncer Abimiz, garsonun kendisine "Sizdeki bu enerjiye hayranım, neredeyse hiç oturmadınız" demesine çok memnun olmuş, ama garson "Herhalde evde de böyle enerjisinizdir" diye ekleyince, memnuniyeti büyük bir teessüre dönüşmüştü.

Bu şekilde bol mavralı ve eğlenceli geçen kebab günlerinde Etrak'ın durmadan el değiştirmesi neticesinde kebablarımız bozuldu ama her ayın ikinci çarşambasını ipe çekmemizde bir değişiklik olmadı. Baktık ki kebablarda iş yok, her defasında, bir yandan "kebapı daha iyi olan bir yer mi bulsak", bir yandan da "ama burada itibar görüyoruz, her kahrımızı da çekiyorlar" ikilemi içinde bocaladık. Tuncer Ağam'ın "Yahu zaten biz her ay sanki başka bir mekâna geliyoruz. Bir ay önce gördüğümüz

ANKARA'DAN HABERLER

garsonu ertesi ay göremiyoruk, her ay başka bir ustanın kebabını yiyoruk" demesiyle başka yer arama düşüncemizi sonlandırdık. (Etrak'taki ilk buluşmamız hakkında daha fazla bilgi ve fotoğraflara Google'a "Ankara Kebaba Doydu" yazmak suretiyle ulaşabilirsiniz.)

Yediklerimizde hep beraberdik, birimiz ne yiyorsa, yanımızdaki de, karşıımızdaki de aynı şeyleri yiyordu. Ama içtiklerimizde ayrılıyorduk. Bir kısmımız şalgam içerken, bir kısmımız rakı içiyordu. Yani rakıcılar ve şalgamcılar olarak ikiye ayrılmıştık. En sıkı rakıcılar Tuncer Abimiz ve Refik Kutluer'di. Bu ikisi "Rakıcılar Grubu"nun kurucu üyeleri. Gruba zaman zaman farklı da olsa katılanlar olurdu. Tuncer Ağam son buluşmamızda, neden ihtiyaç duydu bilmiyorum, "rakıcılar bir tarafta, şalgamcılar bir tarafta otursun" dedi.

Yedi-sekiz ay kadar önceydi. Bir Çarşamba günü Etrak'a geldiğimizde mekânın kapanmış olduğunu gördük. Oluşturulan bir ön heyet yeni kebabçı arayışında Adana Sofrası'nı uygun buldu. Burada kebab fena değildi ama muameleden hoşlanmadık ve tekrar arayış başladı. Biz yaşlıların bulunduğu mekânların sonradan fos çıkması üzerine, yeni arayışı başlarında Deniz Özdal'ın olduğu genç grup üstlendi. Neticede, Hacettepe Üniversitesi'nin Sıhhiye yerleşkesinde, paralı açık otopark alanındaki Park Restoran'da karar kılındı

Bu arada Cevat Abimiz bana bir telefon görüşmemizde, "Artık Etrak'a gidilmediğine göre ben de Kebankara'lara geleceğim" demişti. Fakat Abimizin ömrü yetmedi.

Park Restoran tabii ki bir kebabçı değildi ama birçok restoranda olduğu gibi menüsünde kebab da vardı. Adana Kebabı diye

ANKARA'DAN HABERLER

önümüze getirilen lezzetli bir acılı şiş köfteydi. Mezeler de fena değildi. Hizmet edenler de güler yüzlü olunca artık kebabın iyisini aramaz olduk. İlk buluşmamızda 30'un üstüne çıktık. Lokantanın merkezi oluşu sayının artmasını sağlamıştı. Gerçi ondan sonraki buluşmalarımızda bu sayıya ulaşamadık ama yirminin altına da düşmedik. 13 Mart 2013 günkü son Kebank'a, 21'i asli, 3'ü fahri olmak üzere 24 TAC'li katıldı: Cengiz Dolunay ve Gün Kuran '55, Tuncer Erzin '56, İbrahim Uzunca '57, Abdullah Ateş '59, Metin Atamer '61, Bahattin Gürsöz, Gürkan Ertaş ve Nevzat Özay '63, Sinan Bayraktaroğlu '65, Mehmet Dalkılıç '67, Emin Çulhacı '68, Cengiz Atalay '72, Alp Bekişoğlu '73, Refik Kutluer '74, Gözde Özgödek '86, Ege Erkoçak '91, Deniz Özdal '94, Leman Aracı '98, Pamir Çerçi '01, Yiğitcan Karanfil '04... Ayrıca Cengiz Abimizin oğlu, Mehmet Dalkılıç'ın eşi ve Gözde Özgödek'in kayınpederi de fahri TAC'liiler olarak bizlerle beraber oldular.

Kebank müdavimleri ile ilgili birkaç tespitim: Övünmek gibi olmasın ama mensubu olduğum '63'lüler tüm buluşmalarda sayısal olarak en öndeydiler. Cengiz Abimizin oğlu Mehmet Dolunay tüm Kebank'lara katıldı. Son Kebank'a katılanlarda en eski ve en yeni mezunumuz arasında, mezuniyet tarihi itibarıyla 49 yıl vardı. Hem 1 Nisan 2009 tarihindeki ilk Kebank'a hem de 13.03.2013 tarihindeki son Kebank'a katılanlar Cengiz Dolunay ve oğlu, Gün Kuran, Tuncer Erzin, Abdullah Ateş, Bahattin Gürsöz, Gürkan Ertaş, Mehmet Dalkılıç ve eşi, Refik Kutluer, Gözde Özgödek ve Deniz Özdal'dı. Bu arada en kuvvetli, müdavimlerden olan ancak ilkinin kaçırın Metin Atamer Abimiz ile sonuncuyu kaçırın Mehmet Artun'u ve Kuzey Irak'ta değilse muhakkak aramızda olan Cengiz Atalay'ı da unutmamak gerek.

Tuncer Erzin (56) Ağam'la uzun süredir ne zaman bir araya gelsek Ankara'da mukim TAC'lılara iyi bir kebab yedirmek için kafa yorardık. Ben Adana'daki Onur Kebapçısı'nın uzantısı olan Etrak lokantasını önerirdim, Tuncer Ağam burnunu kıvırırdı. Nihayet bir gün denk geldi, beraberce Etrak'a gittik. Parayı kendisi ödemesine rağmen memnun kaldı.

Son Cuma'da (27 Mart) North Shield'de biraraya geldiğimizde Tuncer Ağam fikri ortaya attı. Tabii en büyük destek benden geldi. Hazırın da destekleyince 1 Nisan günü Etrak'a gidilmesine karar verildi. Bunun 1 Nisan şakası olmadığı özellikle vurgulandı.

Tuncer Ağam yemedi içmedi bir duyuru hazırlayarak milleti internet üzerinden haberdar etti. Etmekle kalmayıp gelmeyenden hesap soracağını özellikle vurguladı. Ben de Etrak'ın ortağı Şevket Usta'yı (diğer ortak Samet Aybaba) arayıp menü ve fiyat üzerinde mutabık kaldım.

1 Nisan günü saat 12.00'de 25 mezun ve 9 tanış (eş, oğul, kız, erkek arkadaş, kız arkadaş) biraraya geldik.

Ne var ki bir kere de başka bir senenin mezunları önde olsun. Her zaman olduğu gibi bu sefer de en fazla katılım '63'lülerdendi. Kendim de '63'lü olduğum için bana düşmez ama, ben yine de bu sınıflı (bazıları efsane sınıf diyor) kutluyorum.

Etrak'a erken gelenlerden Cengiz Dolunay '55, bir süre önce kebab yemek üzere bir kaç mezunla gittiği Eskişehir yolundaki

ANKARA'DAN HABERLER

Çadır Lokantası'nda (yoksa Kebapçısı mıydı?) yaşadığı memnuniyetsizlikten olacak, kimseye merhaba demeden Şevket Usta'yı bularak nasıl bir kebab istediğini uzun uzun anlattı. Nitekim yanımda oturan Cengiz Abi'ye gelen kebapsa, bana gelen başka bir şeydi; bana gelen kebapsa, ona gelen başka bir şeydi. Cengiz Abi'mize olan saygımdan dolayı bu farkı sorgulamadım.

Katılacağını bildirmemiş olmasına rağmen, aramıza katılması alkışlarla karşılanan Cevat Taylan '59 Abimiz nedense biraz sinirliydi. Anlaşıldı ki Cevat Abimiz mekanın Etrak olan ismini beğenmemiş. Malum, "Etrak" Türkler demek. Neden Türk kelimesinin çoğulu Arapça veya Farsça olsunmuş? Bari "Etrak-ı biidrak" (idraksiz Türkler) deselermiş. Cevat Abimizin bu düşüncesi katılanlarca desteklenmese, hatta "abesle iştigal" olarak yorumlansa da söylediğinin arkasında olduğunu lokanta

çıkışında otomobillere binerken dahi sürdürdü. Cevat Taylan Abimiz renkli bir kişidir. Mezuniyet yılını soranlara, "59 ama ben 69'u tercih ediyorum" deyince, Tuncer Abimizden cevap gecikmedi: "Sen şimdilik 31'le yetin."

Yenilen fındık lahmacun, minik peynirli pide, içli köfte ve kebab, içilen şalgam (hemi de deneli) herkes tarafından beğenildi ve Şevket Usta tebrik edildi. Kebab uzmanı olan Cengiz Abi'miz, "Adana dışında yediğim en iyi kebab" dedi. Böylece, Etrak'ı öneren kişi olarak olası tenkitleri bertaraf etmiş oldum. Zaten kebab beğenilmeseydi, masadayken "Bütün sorumluluk Tuncer Abi'mizindir" der, bu yazıyı da yazmazdım.

Bu arada bir tuğlalık da bağış toplandı. (Akar Burdureoğlu ve Ali Cerrahoğlu duymasın. Duyarlarsa "34 kişi ancak bir tuğlalık bağış mı topladınız" diyeceklerinden hiç şüphe etmiyorum.) Katılacağını bildirmemesine karşın aramıza katılan diğer bir mezun da Refik Kutluer '74 idi. Refik Kutluer katılmakla kalmadı, 1 Nisan 1945 günü doğan (acaba doğmuş mudur yoksa 1 Nisan şakası olarak yıllardır bizi mi işletiyor?) Metin Acet'in doğum gününü kutlamak üzere, Zeynep Ünlüdoğan'ın '98 lojistik desteğine masaya doğum günü pastası gelmesini sağladı. İyi ki doğdun Metin.

Yediklerimiz lezzetli, mavra muhteşemdi. Masa büyük olduğu için, sadece bulunduğum cenahtaki mavraları aktardım. Diğer cenahta oturan Mete Bora '59 Abi'miz, Mehmet Dalkılıç '67, Gözde Özgödek '86 ve diğer abi ve kardeşlerimiz arasında kimbilir ne mavralar atılmıştır.

Gelenler memnun kaldı, gelemeyenler muhakkak üzülmüştür. Tekrar biraraya gelmek ümidiyle sevgi ve saygılarımla.

TAC Mezunlarının Kanada Buluşması...

25 Ocak 2012'de Toronto, Kanada Son Cuma geleneğinin temelini -15 derece "sıcaklıkta" 8 kişilik katılımı atmış olduk. Katılım çok geniş bir mezun spektrumundandı; en büyüğümüz Cenap Erenben Abi (TAC'64) ve eşi, Faik Türkmen (TAC'83), Akif Ünal (Şanlı TAC'98), Berceste Kozanoğlu (TAC'04) ve ailesi ve İbrahim Hıdıroğlu (TAC'07) geceye katıldı. Bunun dışında çeşitli sebeplerden dolayı katılamayıp bundan sonraki buluşmalara mutlaka katılacaklarını bildirenler oldu.

Gecenin özeti:

- Tanışma / işler güçler
- TAC'de ortak tanıdıklar, hocalar
- Hiç bitmeyen Kanada vs. Türkiye muhabbetleri, kapsamlı bir sağlık sistemi karşılaştırması
- Cenap Abi'nin kürdan isteğine olumsuz yanıt verilir, onun yerine hançer büyüklüğünde kokteyl karıştırıcı verilmesi
- Bir tuğla da sen koy sayfasına bir kaç tuğlalık Kanada bayraklı bir yer ayırılması ve bundan sonraki katılımlarda herkesin ufak ufak katkılar yaparak zamanla orayı doldurma fikri
- Şubat ayı için aileli bir buluşma sözü

Gelenlere çok teşekkürler, umarım güzel bir geleneğin başlangıcı olur ve Montreal'den de katılım sağlamaya başlarız bu gecelere!

Sevgiler Saygılar,

Akif Ünal
Şanlı TAC'98

TAC Mezunlarının Mısır Buluşması...

TAC "sondan bir önceki Cuma" Kahire'de toplandı. Diğer mezunlarla eş zamanlı toplanmak istedik ama Sarper'in Türkiye'de olması gerekiyordu o tarihte.

Böylece ailelerimiz ve çocuklarımızla sondan bir önceki Cuma toplandık ve birlikte güzel bir akşam geçirdik. Toplanma yerimiz Kahire, Maadi'de BCA club. Güzel bir bahçesi ve güzel yemekleri var. Menüümüzde tavaşında cızırdayan enfes fajitalar, güzel biftekler, fish and chipsler, ızgara tavuklar vardı.

Çok güzel bir de sohbet vardı tabii ki. Hepimiz birarada olmaktan mutlu tekrar toplanmak üzere ayrıldık. Bu arada hepimiz burs fonuna katkıda bulunmayı da ihmal etmedik.

Ali İhsan Küçükoğlu TAC'76
Sarper Gür TAC'82
Yeşim Baykal TAC'83

WHO IS WHO?

İki TAC'li Doktorun Açtığı Sağlık Merkezi: "ÖZEL MERSİN FİZYOMED"

TAC'83 Dr. Yasemin Erdoğan & TAC'85 Dr. Fatih Gün uzun yıllar hizmet verdikleri Devlet Hastahanesinden ayrılarak Mersinlilere daha faydalı olabilmek için güçlerini birleştirerek FİZYOMED'i açtılar.

Fizik tedavi, rehabilitasyon ve romatizmal hastalıklar merkezi olan FİZYOMED'i ve doktorları Yasemin ve Fatih mezunlarımızı tanıyacağız bu yazımızda.

Yasemin ve Fatih fizik tedavi ve rehabilitasyon uzman doktorları olarak kafa kafaya verip Eylül 2005 tarihinde FİZYOMED'i hizmete açıyorlar. FİZYOMED, 55 tedavi kabiniyle günde 600 hastaya hizmet verebilmekte ve Sosyal Güvenlik Kurumuyla anlaşmalı olarak çalışmalarını başarıyla sürdürmektedir. FTR merkezi, kaliteli yönetim standartları şartlarına uyan bir yönetim sistemi onayına sahip olup, EA 38 kapsamında ISO 9991-2008 First Quality Sertifikası'na sahiptir.

FTR merkezinde eklem, kas ve iskelet sistemi hastalıkları; doğuştan veya sonradan oluşan kişinin etkin yaşam kalitesini düşüren kas ve iskelet sistemine bağlı rahatsızlıkların tanısı konulmakta ve tedavisi yapılmaktadır. Dr. Yasemin ve Dr. Fatih ele vermişler Mersinlilere şifa dağıtmayı düstur edinmişler.

Ben de dahil bir çok mezunumuzun yararlandığı bu merkezi ziyaret etmenizi, Yasemin ve Fatih'in çalışmalarını yerinde görmenizi tavsiye ederim.

Bu iki örnek TAC'li doktorumuzun hizmet verdiği FİZYOMED Mersin'de kurumlar vergi sıralamasında ön sıralarda yer almakta ve istihdam ettiği personel sayısı ile de örnek alınacak bir kurum olduğunu göstermektedir.

Gurur verici örnek çalışmalarından dolayı Yasemin'i ve Fatih'i kutluyor, başarılı çalışmalarını sürdürmelerini diliyorum.

Erdoğan Hoca

Defne Ongun
TAC'89

Bir Fikir, Altı Kitap...

Neredeyse bir sene oluyor. Önce kafada bir fikirdi. Sonra bu fikre kendimi iyice inandırdım. Gerekliliği tartışılmazdı da ben yapabilir miydim? Kim ilgilenirdi? Taslak çalışma yapmak lazımdı önce. Evet, evet mutlaka. Elimde şöyle içimin sindiği bir ön çalışma olmadan kimsenin karşısına oturamazdım.

Hemen Esra'yla konuştum. (Esra, benim 0 km. Bızdıklar karakterimi süsleyen, yaratıcı arkadaşım.) Kafamdakileri anlattım ona. O beni çok iyi anlıyor zaten. Birkaç taslak çizim. Şunun şurası böyle olsun, burasını değiştirelim falan derken şirin mi şirin bir şey çıktı karşıma.

Sıra bunu sunmaktı. Şanslıyım ki Artemis'in çılgın kızı, beyni, ilgin, görüşmeye çağırdı beni. Anlattım kafamdakileri heyecanla. Yaptıklarımı, yapmak istediklerimi. (Artemis'in ofisinde sayısını bilmediğim bir kedi grubu yaşıyor. Ben anlatmaya çalıştıkça onlar benimle dalga geçer gibi dikkatimi dağıtıyorlardı. Kucağıma oturan, sürtünüp geçen, dosyayı kemirmek isteyen,...)

İlgili projemi ekledi, çıkarttı, çevirdi, değiştirdi ve büyüttü. Mart 2012 senesinde Artemis'in Moda'daki o sıcak ofisinden ayrıldığımda kalbim son hızında atıyordu.

"Burcu ve Berk ile..." serisinin ilk tohumu böyle atıldı. Mayıs 2012'de başlayan yazı aşaması, çizimlerin yapılması, kitapların tekrar ve tekrar elden geçmesi, uzmanlardan geri dönüşlerin alınması derken, Aralık 2012'de ancak tamamlandı. Üzerine iki aylık yayınevi çalışması sonucu Mart 2013'te kitaplar fırından çıktı!

Konuyu öncesinden bilen sevgili Erdoğan Hocam bir önceki sayıda seriye yer vermemi istediye de, doğmamış bebeğin kutlaması olmaz düşüncesiyle beklemeyi tercih ettim.

"Burcu ve Berk ile..." serisi üç yaş ve üzeri (dokuz yaşa kadar diyebiliriz) çocuklar için hazırlanmış altı farklı konudan oluşuyor.

Çıkış noktası minik kızım Maya tabii ki. Her geçen sene daha da büyürken, farklı yaş gruplarından arkadaşlar edinirken ve gelişirken, ona anlatmam gerekenler artmaya başladı.

Hassas ve önemli konular olduğunda, ona bu konuları doğru ve anlayabileceği şekilde izah edebilmek için kaynak arayışım genellikle yurtdışındaki kitaplara yönelmeme neden oluyordu.

Bizdeki limitli ve daha çok "eğitme" amaçlı kitaplar aradığımı veremiyordu. Oysa tek bir konu için farklı açılardan bilgi veren, anlatım şekilleri çeşitlilik gösteren kaynaklara ihtiyaç vardı.

Anlayacağınız, çocuğa "çaktırmadan" yol gösteren, eğlendirirken

bilgilendiren, olumlu mesaj verebilen kitaplar olması gerekir düşüncesiyle bu seri doğdu.

"Burcu ve Berk ile..." Serisi'nde bana çok kıymetli uzmanlar destek verdi. Çünkü istediğim kadar çok kitap okumuş olayım, istediğim kadar çok araştırma yapmış olayım, bu konularda uzman değilim. Yanlış bir bilgi aktarmak hayatta en son isteyeceğim şey. İşte bu nedenle duygusal ve sosyal konularda pedagoğ **Feriha Dildar**, sağlıklı yaşam konusunda çocuk doktoru **Dr. Perihan Özren** ve doğru beslenme konusunda **Prof. Dr. Muazzez Garipağaoğlu** yanımdaydılar.

Şimdi "Burcu ve Berk ile..." serisi tüm okurlarıyla tanışmayı bekliyor. Umarım hem sizlerin, hem de bızdıkların hoşuna gider.

Nihat Taner
TAC'68

NE MUTLU!

Atatürk döneminin önemli kültür kuruluşu olan Halkevlerinin Mersin şubesinin yayın organı İÇEL dergisidir. İÇel Dergisi 1938 yılı Ocak ayından başlayarak aylık olarak çıkarılmıştır. Yazarlar arasında Taha Toros, şair Kemal Kaplancalı, General Cemal Mersinli, Bekir Uluğ, Said Uğur gibi o dönemin tanınmış isimleri vardır.

William Sage ve Pauline Woolworth

Derginin Nisan 1940 tarihli 27. sayısında TAC için aşına bir isim görüyoruz; okul müdürü William Sage Woolworth, Jr. Mr. Woolworth 23 Nisan 1920'de kabul edilen Milli Egemenlik bayramının 20. yıldönümü nedeniyle bir şiir yazmış. Dergiden aynen alıyoruz:

Milli Hakimiyet bayramımızın 20nci yıl dönümü münasebetiyle Tarsus Amerikan Koleji müdüründen aşağıdaki manzumeyi aldık. Milli tarihimize ve memleketimize karşı bir takdir ve yakınlık duyan Kolej müdürünün bu manzumesi Türkçenin ne kadar kolay öğrenilir ve sevilabilir bir dil olduğunu pek iyi bir şekilde göstermektedir. Dilimize ve tarihimize karşı sayın Kolej müdürünün gösterdiği yakın alakaya teşekkür ederiz.

Engin Ünsal
TAC'55

Tarsus'un Sokakları Şiir Kokardı...

1950'lili yıllar edebiyat tutkusunun tüm ülkeyi gizemli bir bulut gibi sardığı yıllardı. Edebiyat matineleleri yapılır, önemli şair ve yazarlar çağrılır, şiirlerini, yazılarını okurlar, salonlar tıklım tıklım dolardı. Bu gizemli bulut o yıllarda Tarsus sokaklarına da inmişti ve biz birkaç kişi edebiyat aşkı ile sırlı sıklamdık. O kadar ki Rüzgâr adını verdiğimiz bir dergi bile çıkarmıştık. Derginin sermaye kaynağı Orhan Mutlugün'dü. Her ay 75 lira verir ve efendice derginin iç işlerine karışmazdı. Dergide Duran Karaca desenler çizer, Tuncer Karamustafaoğlu, Attila Eröncel ve ben şiirler yazardık. Mete Akyol'un düz yazılarını hatırlıyorum. Başkaları da yazardı ama şimdi anımsayamıyorum. Okulda Mahmut Telli gibi başka şair dostlarımız da vardı. Sanırsam Mahmut'un da birkaç şiiri Rüzgâr'da yayınlanmıştı. Rüzgâr Tarsus Kolejinin çıkardığı ilk ve son dergiydi sanırsam. Nurullah Ataç'ın da dikkatini çekmişti ve Türk Dili dergisinde yazdığı bir yazıda, "Güneyden güzel bir rüzgâr esiyor" diye söz etmiş ve benim bir şiirimden de alıntı yapmıştı.

Güneyli şair dostlarımızla güzel bir çevre kurmuştuk ve o dostluklar uzun yıllar devam etti. Tarsus'tan M. Sami Aşar, Necati Darendeli, Adana'dan Ömer Nida, Mersin'den Teoman Karahun, Ercan A. Belen, Ziya Arman ve Abidin Subaşı önemli şairlerdi. Onların ve biz Kolejli şairlerin şiirleri o zamanların ünlü dergileri Varlık, Yedi Tepe, Türk Dili, Mavi, Kaynak gibi tüm ülkeye dağıtılan dergilerde yayınlanır, Duran Karaca'nın desenleri Varlık'ın kapağında yayınlanırdı.

Mersin'li dostlarımızın hâlâ ezberimde kalan güzel dizeleri vardı. Teoman Karahun'un Varlık'ta ayın şiiri seçilen Acı Su şiirinin son dördüğü şöyle bitiyordu.

**Acı Su dertli sultan sevdiğim
Sen memleketim kaderim çilem
Fakirliğinde bulduk saadeti
Güzel Türkiye**

Ercan A. Belen Tohum adlı şiirinde

**Tohumlar toprağa düştü
Ben yollara
Tohumlar zengin oldu
Ben fukara.**

diyerek tohumla insan arasında yaşanabilecek bir çelişkiyi anlatmıştı. Ziya Arman, "Neden berber dükkanlarında a canım/

çıplak kadın resimleri bulunur" diye sorarak o yılların bir gerçeğini dile getirmişti. Gerçekten de o yıllarda hangi ilde hangi berbere gitsen dergilerden kesilmiş çıplak kadın resimleri boy boy duvarları ve aynaların kenarlarını süslerdi. Anadolu'nun yaşadığı cinsel açlığın dışı vurumuydu sanırsam. Ben de her traş oluşumda o resimlere bakar ve neden sadece berber dükkanlarında çıplak kadın resimlerinin bulunduğunu sorgulardım. Sonra mütalaa salonundaki masalarımızın üstten açılan kapaklarını kaldırdığımızda salon bir çıplaklar kampının odasına dönerdi ve her sıra kapağında mutlaka Mete Akyol'un Tarsus'a gelen Çadır Tiyatrolarının dansözleri ile röportaj yapmaya yanında fotoğrafçı olarak götürdüğü Bedri Esenli'nin çektiği ve bizlere 25 kuruşa sattığı dansöz resimleri de bulunurdu. Haydar Hoca Mete-Bedri ikilisinin çektiği bu resimlere, fena halde rekabet ettikleri gerekçesi ile çok kızardı ama Haydar Hoca Çadır Tiyatrolarına gidip dansöz resimleri çekip pazarlayamazdı elbette.

Rüzgâr dergisinin tek bir nüshası bile anı olarak elimde kalmadı diye çok üzüldükten sevgili Nihat Taner bir Homecoming'de müthiş bir haber verdi. "Abi sahaflarda Rüzgâr dergisinin bütün sayılarını buldum" demişti ve ne kadar sevindirmişti beni. Sağolsun Nihat Taner vefalı bir dost olarak ve bir Kolejliye yakışacak biçimde Rüzgâr'ın tüm sayılarının tıpkı basımlarını bana göndermişti.

Şiirli, büyülü günlerdi o günler. Cahit Sıtkı Tarancı'nın dediği gibi "hatırası bile yabancı" gelmiyor ama üzerini kalın bir sis perdesi sarmış gibi. O dostların çoğu okuldaki Atatürk büstünün açıldığı gün şiirlerini okumak için okula gelmişlerdi bizleri kırmayıp. Şimdi çoğu beyaz atlara binip bulutların arkasına gittiler.

Tarancı'nın dediği gibi "gittikçe büyüyor yalnızlığımız" ve artık şiirler, şarkılar da avutamaz oluyor özlem dolu yüreğimizi. Tek tesellimiz TAC gibi büyük bir dostluk ve kardeşlik halkasının bizleri hiçbir zaman, yaşamda ve ölümden, yalnız bırakmayacağı inancının bizi yaşama sımsıkı bağlamaya devam etmesi.

VAN GOGH ALIVE...

Türk ilaç sektörünün önde gelen firmalarından Abdi İbrahim'in, yüzüncü yıl kutlamaları kapsamında, **Van Gogh Alive Dijital Sanat Sergisi**, İstanbul'dan sonra, 16 Ekim 2012 - 3 Ocak 2013 tarihleri arasında **Cer Modern**'de Ankaralı sanatseverlerle buluştu.

Geleneksel sanat ve modern teknolojinin sentezlendiği **Van Gogh Alive** sergisi, dahi ressamın en ünlü eserlerini 3.000'in üzerinde dijital imaj ile çerçevenin içinden çıkararak izleyicilerine klasik müze gezisinin çok ötesinde bir deneyim yaşıyor. Van Gogh Alive, sanatseverlere sanatçının 1880-1890 yılları arasındaki çalışmalarını ve hayat deneyimlerini keşfetme ve Arles, Saint Rémy ve Auvers-sur-Oise'da geçirdiği dönem zarfındaki düşüncelerini, duygularını ve ruh halini yorumlama fırsatı sunuyor. Güçlü bir klasik müzikle senkronize olarak değişen, dev boyutlardaki 3.000'den fazla Van Gogh görüntüsü; ekranları, duvarları, kolonları, tavanı ve hatta yeri de dolduran heyecan verici bir gösteri yaratarak, ziyaretçilerini ünlü ressamın eşsiz tarzını oluşturan coşkulu renkler ve canlı detaylarla büyülüyor.

Dünyanın belli başlı müzelerinde Van Gogh'un eserlerini büyük bir heyecanla izlemiştim. 1990 yılında Hollanda'da Van Gogh köyündeki müzede sanatçının eserlerini görmek için iki ay önceden bilet alıp, inanılmaz kötü bir havada eşim ve yedi yaşındaki küçük oğlum Doruk'la (şimdi büyüdü ve saygın bir iç mimar oldu) Bonn'dan Hollanda'ya gidip müzeyi gezdikten sonra aynı gün Almanya'ya geri dönmüştük.

Ankara'da açılan Van Gogh Alive Sergisi'ne önyargılı olarak gittim. Asıllarını gördüğüm eserleri dijital ortamda izlemenin beni fazla memnun bırakacağını düşünmüyordum. Oysa sergide görsel bir şölenle karşılaştım. VanGogh'un, detay ve bütün olarak dönüşümlü bir şekilde müzik eşliğinde sunulan yüzlerce eserinde, sanatçının usta kişiliği yanında, heyecanla vurulmuş tuşları, ekspresyonist akımın çarpıcı renklerini, Van Gogh sarısı, vermiyon ve kobaltın peyzajlardaki heyecanla bütünleşmiş dansını, hüznü ve sonsuzluktaki ay çiçeklerini, değirmenlerdeki ve tren raylarındaki hareketleri, kuşların rüzgârın paralelliğindeki uçuşunu görüyor, onu bir bilinmezliğe sürüklediği hayat felsefesinin belki de ani bir heyecanla kulağını vücudundan ayırdığındaki duygusunu, hayatına son vermekteki sırrı, cinneti, belki de sonsuzlukta kaybolma isteğini ve vedasını hissediyorsunuz. İşte onun ruhuyla bütünleşen, tüm samimiyeti ve içtenliğiyle meydana getirdiği durağan eserler, dijital ortamda manipüle edilerek müzik eşliğinde dinamizm kazanarak ruhuma işledi.

Hatice Kumbaracı Gürsöz
Ressam, Devlet Güzel Sanatlar
Akademisi Mezunları Derneği
Ankara Şubesi Başkanı
Bosphorus Sanat Gazetesi
Ankara Temsilcisi

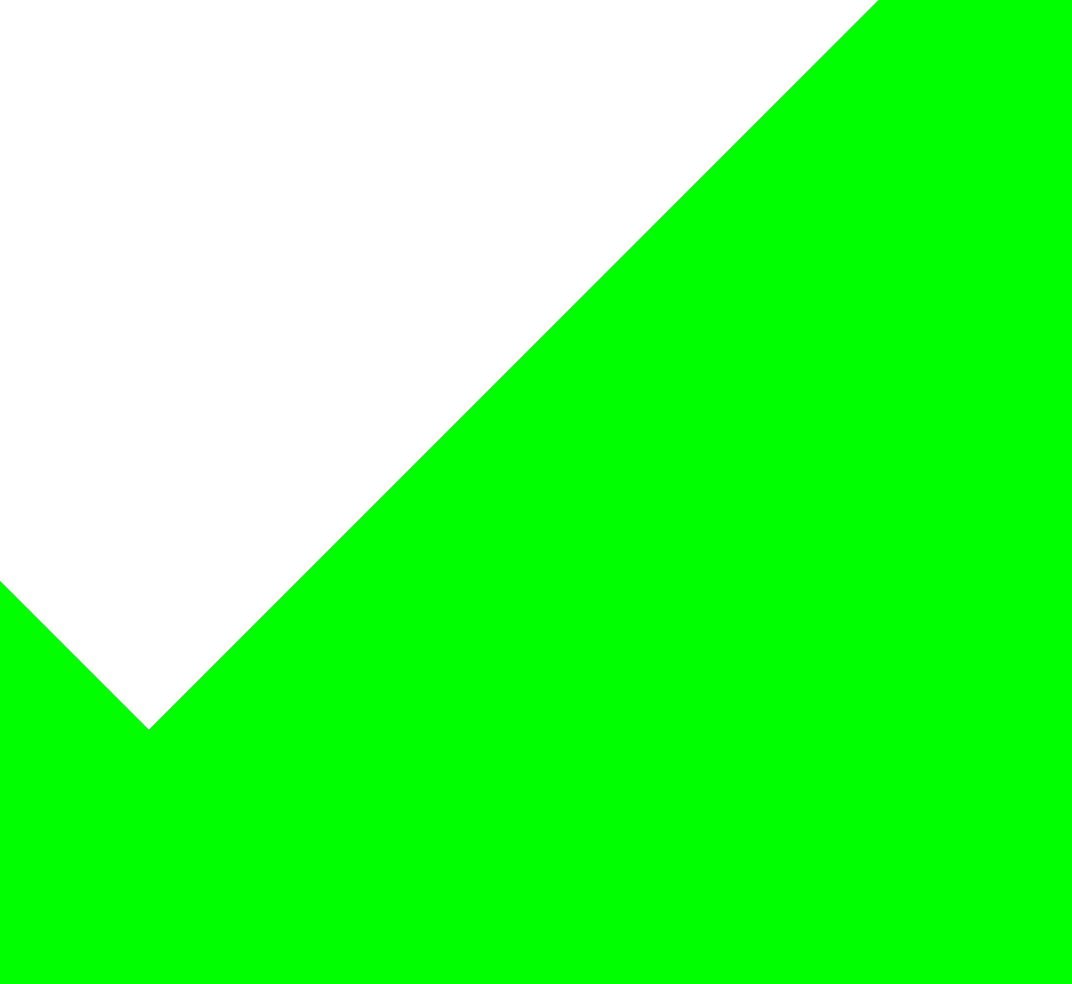
İstanbul'da 150 bin kişi tarafından izlenen Van Gogh Alive sergisinin Ankara'da aynı derecede ilgi çektiği söylenemez. Bunun belki de en önemli sebebi, Ankara'nın memur şehri olması... Diğer taraftan, dünyanın birçok yerinde olduğu gibi, böyle bir sergide öğrencilerden ve sanatçılardan giriş ücreti alınmaması gerekirdi.

Bir fotoğraf sanatçısının sizi sergiyle bütünleştirdiği bir anı tespit edişi ve bir mini kafe sergi konseptini tamamlıyor. Ben de sergiye gezdiğim günü tespit açısından, sanatçının **"Vincent'in Yatak Odası"** isimli eserinin içinde sandalyede oturarak ve bir tuval önünde çalışarak poz verdim. Fotoğrafı çeken fotoğraf sanatçısı **Onur Dolcan**, kendisine bu tekniği sorduğumda aşağıdaki bilgiyi verdi:

"Sergi içerisinde fotoğraf için kullandığımız Greenscreen tekniğidir. Greenscreen'i en basit olarak anlatacak olursak tek renk arkaplan kullanarak iki farklı görüntüyü birbirinin üstüne oturtmaya yarayan bir tür fotoğraflama ve sinema teknolojisidir. Bu tekniğin oluşturulması şu şekildedir: ilk olarak düz yeşil renkli (veya mavi renkli) arkaplanda, çekilmesi gereken fotoğraflar çekilir, ardından montaj aşamasında özel bilgisayar programları aracılığıyla bu tek renk arkaplan silinir ve yerine konulması gereken görüntü giydirilir. Böylelikle daha önceden tek renk arkaplanda çekimi yapılan fotoğraf, asıl olması gerektiği yere oturtulmuş olur. Chroma key, bluescreen, greenbox, bluebox veya color keying olarak da bilinir. Bu teknik ressamın bilinen tablolarından "Vincent'in Yatak Odası" gibi şu anda oluşturamayacağımız ortamları sanal ortamda yaratabilmeye, zamandan ve paradan da tasarruf edilerek daha kolay bir şekilde oluşturmaya ve gerçekmiş gibi sunmaya yaramaktadır. Bu yöntem günümüzde vizyondaki birçok dizi ve filmde, haber bültenlerinde ve kliplerde kullanılmaktadır."

Onur Dolcan'a teşekkür ediyorum. Başka bir sergide buluşmak üzere...

(Erbabı mansıp, memur demektir)
Yani millete eşek diyen vali, kendisinin de o milletten geldiğini bilmiyor mu gibisinden valiyi taşlamış.

Makedonya Osmanlı devletinden ayrıldıktan sonra, Osmanlı Devletinin küçüldüğünden dolayı bakın Eşref, Padişaha nasıl dert yanımış:

**Padişahım bir dırahta döndü kim güya vatan,
Daima bir baltadan bir şahı hali kalmıyor;
Gam değil amma bu mülkün böyle elden çıkması,
Gitgide zulm etmeye elde ahali kalmıyor...**

Eşref yeter biraz da Neyzene geçeyim diyorum. Neyzen biraz küfürbazdır. Söylediklerini de duvara yazarmış. Evi barkı da olmadığından İstanbul valisi, Neyzen'i tımarhaneye koyarmış; hiç olmazsa orada hem tedavi edilmesini hem de kışı sokakta geçirip hastalanmamasını sağlarmış. Meraklılar da hastane duvarlarında yazılan Neyzen şiirlerini toplarmış. Bakın Neyzen'in söylediklerinden bazılarına:

**Türkü yine o türkü, sazlar da tel değişti,
Yumruk yine o yumruk; bir varsa el değişti...**

Yani hangi hükümet gelirse gelsin, halka bir faydası olmuyor diyor Neyzen.
Bakın yobazlığı sevmeyen Neyzen yobazlık hakkında neler söylemiş:

**Hayliden hayli kalınlaştı yobazlık yeniden,
Softalık zorlu anırtı ile aldı yürüdü...
Kara bir kinle taassup, pusudan çıktı yine
Yurdu şahane cehalet yeni baştan bürüdü...**

Neyzenin taşlamaları çok ağırdır. Herkesi, herşeyi en ağır dille taşlar.
Mebusları yani milletvekillerini nasıl taşıyor bakın:

**Kime sordumsa seni doğru cevap vermediler,
Kimi alçak, kimi hırsız, kimi deyyus dediler
Künyeni almak için, partiye ettim telefon:
Bizdeki kayda göre şimdi o mebus dediler...**

Neyzen'in bu küfür gibi taşlamalarından vaz geçtim. Ümit Yaşar'ın taşlamalarına bakmak istedim. Bir taraftan da hocamızla bir konuşabilsem ve bu Erol Taş'a taş atmaktan ne demek istediğini anlayabilsem diyorum. **Söyleyeceklerinde ya taşlama yoksa...**

Artık ne olursa olsun diyorum ve açıyorum Ümit Yaşar'ı: Karşıma Ümit Yaşar'ın Hesap Dersi Çıkıyor.

**Milyonlar hanesinde istifçiler vurguncular
Yüzbinler hanesinde sahtekarlar yalancılar
On binler hanesinde yağcılar sabuncular
Binler hanesinde hancılar hamamcılar
Yüzler hanesinde semerciler palancılar**

**Onlar hanesinde köylümüz, efendimiz
Birler hanesinde biz, biz, biz...**

Başka bir taşlamasına geçiyorum Ümit Yaşar'ın:

**Medeniyetin hızı, gelir yavaşlar bizde
Çünkü kütükler bizde, kayalar taşlar bizde
Elektronik beyin yapadursun milletler
Başsız beyinler bizde, beyinsiz başlar bizde...**

Başka bir şiirine geliyorum Ümit Yaşar'ın:

**Duydunuz mu geçmişler bir yetimin ırzına
Suçlular hesabını verecektir elbette
Bizim soracağımız daha genel bir soru:
İrzina geçilmedik ne kaldı memlekette?**

Bunlar yeni yazılmış şiirler değil. Yanlış anlaşılmasın, Ümit Yaşar 1984 de vefat etti.
Başka bir taşlama:

**"Bir yanda mutsuz çoğunluk
Bir yanda mutlu azınlık
Bir yanda sefalet, keşmekeş
Bir yanda dirlik düzenlik.
Sonraaaa
Sonrası iyilik güzellik."**

Ve bir başka şiiri Ümit Yaşar'ın

**Aslına dönüş:
Birinci kadehte beydi
İkinci kadehte beyefendi oldu
Üçüncü kadehte bir büyük adamdı artık
Dördüncü kadehte kafayı buldu
Kimliği aklına geldi beşinci kadehte
Anırdı durdu...**

Ben yazmaya devam edecektim ama tam o sırada hocamdan telefon geldi. Üstadım dedim bu Erol Taş'a taş atmak derken konuşmanızda biraz taşlama mı olacak. Ben açık konuşmamı ona göre hazırlıyorum dedim. Hayır hocam hiç alakası yok. Erol Taş çok değerli bir sanatçımızdı ve hep kötü rollere çakartılırdı. Halkımız da Erol Taş'ı gerçek hayatta da kötü adam sanıp taşıyormuş, demez mi! Tabii bizim açık konuşmamız alt üst oldu..

Pekiye neden bahsedeceksiniz dedim?

Önyargılarımız var dedi; "o ön yargılardan kurtulmalıyız. Az okuyoruz; kendimizi dünyaya kapatıyoruz; yaşama farklı açılardan bakmasını bilmiyoruz. Bunları öğrenmeliyiz" dedi. Tabii bu arada bizim açık konuşmamız da güme gitti. Ben de Erol Taş'a taş atmak denilince, farklı açılardan bakmam gereken bu konuya tek açıdan bakmışım, sadece taşlamayı düşünmüşüm. Gerçekten, yaşama farklı açılardan bakmak çok ama çok önemli.

EDEBİYAT

Yemekleri denediğinizde çevrenizce en çok hangi yemek sevildi?

Pek ayırım yapamayacağım. Bazen çok emek gerektiren yemeklerin yanında pratik bir yemek de çok beğeni topluyordu. Yine de, TAHİNLİ(!) çeşitlerin daha çok rağbet gördüğünü söyleyebilirim.

Okuyuculardan beklentiniz var mı?

Öncelikle kitaptaki yemekleri denemelerini ve tabii ki Tarsus'u tanımlarını isterim.

Yeni kitap çalışması veya başka projeleriniz var mı?

Anılarla Tarsus Yemekleri'nin ikinci baskısı olması durumunda otuz yeni lezzet, yeni tarif şimdiden hazır.

Kitapta yer alan yemekleri nasıl bir araya getirdiniz?

Daha önce de belirttiğim gibi kitap tamamen amatör ruhla hazırlandı. Öncelikle kendi hatırladıklarımı, yaptıklarımı topladım. Daha sonra akrabalar, arkadaşlar ve onların anneleri devreye girdi.

Yemekleri ölçülerle mi yapıyorsunuz, yoksa el yordamıyla mı?

Sıklıkla yaptığım yemeklerde göz kararı, ölçü yerine geçebiliyor. Anılarla Tarsus Yemekleri kitabındaki her tarif ölçülerek yapıldı.

Tarsus yemeklerini sizin için özel kılan nedir?

Çocukluk anılarımla iç içe geçmiş olması, sade, pratik, sağlıklı ve lezzetli çeşitlerinin yanı sıra zor fakat çok özel tatların da bir arada olması.

Tarsus yemekleri özel bir mutfak mı? Yoksa genel olarak orta doğu mutfağının izleri midir?

Yalnız Ortadoğu mutfağı değil, Girit, Ermeni, Rum mutfağından da etkilendiği aşikar. Bütün bu mutfakların ışığında kendine göre bir sentez oluşturmuş. Ayrıca çok yaratıcı çeşitler de ortaya çıkmış.

Yemek pişirmek, aileyle birlikte sofrada yemeği paylaşmak sizin için ne ifade ediyor?

Yemek pişirerek sadece yakınlarımızın karnını doyurmayı amaçlamayız. Bu yolla onlara olan sevgimizi, ilgimizi, şefkatimizi de aktardığımıza inanıyorum. Çocuklar küçükken, yemek pişirdiğimde, vitamin değeri kaybolmasın diye domatesleri yemeğe ilave edeceğim son anda doğurdım. Amacımız hep onların sağlıklarını korumaktır. Sofrada yemeği paylaşmak bütün bu duyguları paylaşmak anlamına gelir.

Genel olarak Türk halkının yemek kültürünü nasıl değerlendiriyorsunuz?

Genç nesil yeniliklere açık olsa da, geleneklerine bağlı seçimler de yapıyor. Genel olarak iyi yapılmış ve özenle hazırlanmış Türk mutfağı çeşitlerinin hala tahtını koruduğunu düşünüyorum.

TAC Badminton Takımı Mersin Beşincisi...

11-13 Mart 2013 tarihlerinde Mersin Seyfi Alanya Spor Salonunda yapılan okullar arası Gençler Kategorisi Badminton Turnuvası sonucunda; Genç Erkek Badminton Takımı'mız Mersin beşincisi olarak yarışmalarını tamamlarken, Genç Kız Badminton Takımı'mız Grup ikinci olarak yarışmalarını tamamladılar. Öğrencilerimizi tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

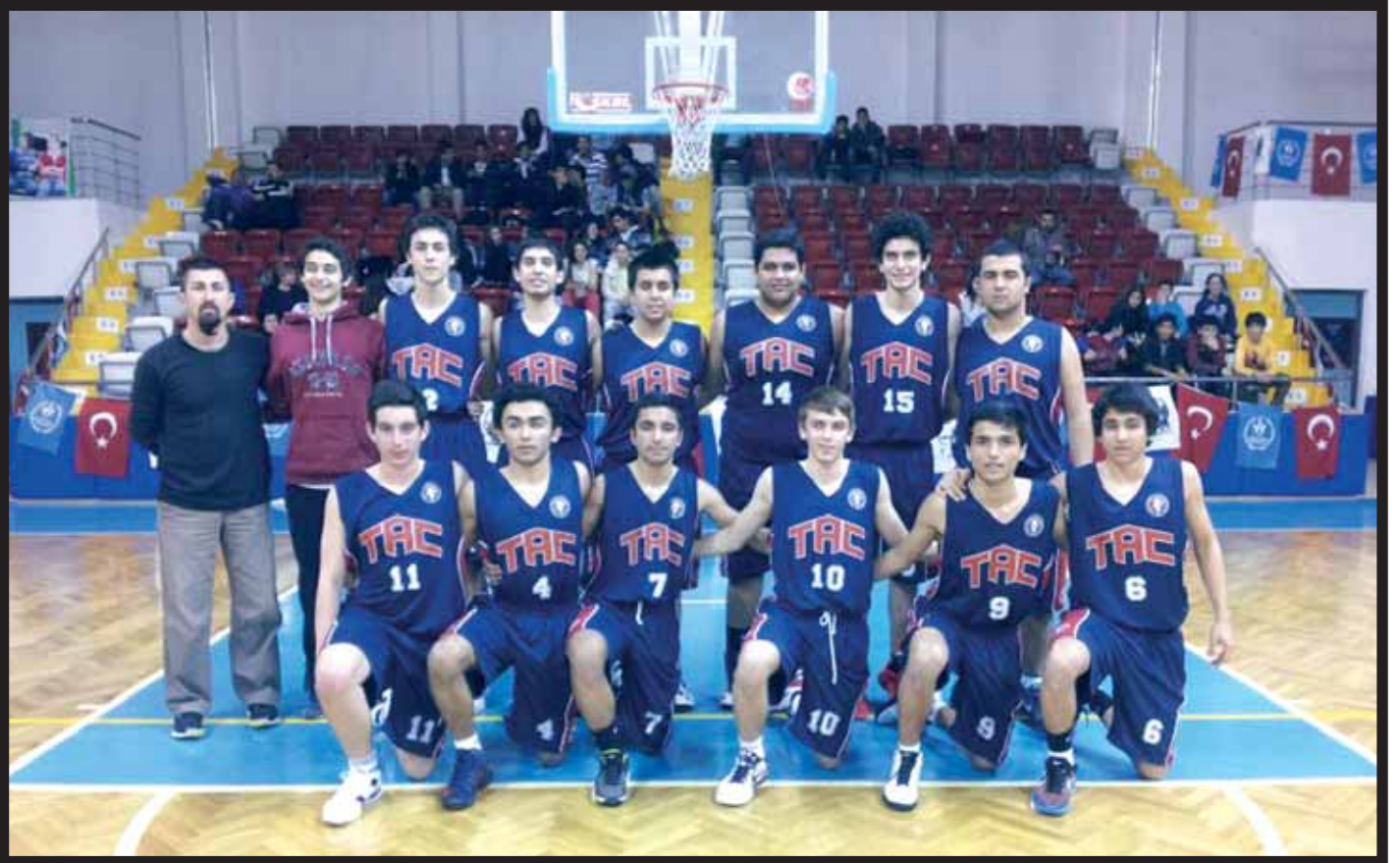

Ali Çekiç
TAC'82

Bir Şampiyonluk Hikayesi

TAC'nin yıldızları sloganıyla yola çıktığımız 2012-2013 basketbol sezonu öncesi 11.sini düzenlediğimiz Güner Baykal basketbol turnuvasında 97 doğumlu sporcularımız ilk kez bir araya geldiler. Bu turnuva Türkiye'nin güzide kulüpleri Banvit, Büyük Kolej, Pınar Karşıyaka, Darüşşafaka, Türk Telekom, Hacettepe Üniversitesi spor kulüplerinin ve misafirimiz olan Azerbaycan-Bakü karmasının katılımlarıyla yapıldı. A grubunda Banvit, Büyük Kolej, Azerbaycan-Bakü karması ile aynı grupta yer alan yıldızlarımız yenilgisiz olarak grubunu birinci sırada bitirip çaprazdan gelen Darüşşafaka takımıyla finale çıkmak için mücadele etti fakat yenilerek üçüncülük dördüncülük maçı oynamaya hak kazandı. Bu maçta ise şanssız bir şekilde Pınar Karşıyaka takımına yenilen yıldızlarımız 11.Güner Baykal basketbol turnuvasını 4.sırada bitirerek güzel bir hazırlık dönemi geçirmiş oldu. Bu turnuva sonrası çalışmalarımıza ara vermeden yaz idmanlarına başlayarak 2012-2013 sezonu için hedefimizi şampiyonluk olarak belirledik. Bu hedef doğrultusunda da sezon öncesi düzenlemiş olduğumuz Ertan Dumanlı turnuvasında yapmış olduğumuz yaz idmanlarını ve performansımızı

değerlendirme fırsatı bulduk. Bu turnuvada Adana Bilfen Koleji, Kayseri Atlas Koleji ve Mersin Büyükşehir Belediyesi spor kulüpleriyle maç yapma fırsatı bulan TAC'nin yıldızları ilk gün Kayseri Atlas Koleji ve Mersin Büyükşehir Belediyesi spor kulüplerini yenerek ikinci gün Adana Bilfen Kolejiyle final maçına çıkma şansını bulmuştur. Finalde ise Adana Bilfen Kolejine kaybeden yıldızlarımız turnuvayı 2.sırada bitirmiştir. Bu turnuva sezon öncesi eksiklerimizi görüp sezona daha iyi şekilde girerek şampiyonluk hedefimize ulaşmamız için yıldızlarımıza büyük tecrübeler katmıştır. Şampiyon yıldızlarımız bu yorucu tempo içerisinde de fırsat buldukça takım ruhunu ve arkadaşlıklarını tamamlayıcı sosyal faaliyetlerden de geri kalmadılar. Onlar basketbol dışında yeri geldiğinde bir futbolcu yeri geldiğinde ise bir savaşçı oldular. Takım halinde en çok yapmaya çalıştığımız şey iddialı halı saha maçları ve paintball turnuvalarıydı. Yorucu ama faydalı yaz idmanları ve turnuvalar sonrası 97 doğumlu sporcularımız hem genç, hem de Yıldız erkekler kategorilerinde Mersin basketbol yerel liginde TAC Spor Kulübü olarak okulumuzu ve kulübümüzü temsil etmeye başlamıştır. Yaklaşık

TAC'DE SPOR

7 aylık yorucu bir süreç sonucunda yıldız kategorisinde sporcularımız 10 maç 10 galibiyetle yenilgisiz olarak normal sezonu 1. sırada bitirip, 4.sırada yer alan İçel Anadolu Lisesi spor kulübüyle yarı final oynamaya hak kazanmıştır. Yarı final maçı tek maç üzerinden oynanmış olup bu maçta yıldızlarımız 36 sayı gibi farklı bir skorla maçı alıp finalde Genç Kolej spor kulübüyle eşleşmiştir. Final maçları ise 2 galibiyete ulaşacak takımın şampiyon olacağı bir heyecana sahne oldu. Finalin her iki maçında da Genç Kolej spor kulübüne üstünlük sağlayan TAC'nin yıldızları 2012-2013 Mersin basketbol yerel ligi Yıldız Erkekler kategorisini normal sezon, yarı final ve finalde dahil olmak üzere 13'de 13 galibiyetle yenilgisiz olarak şampiyon tamamlamıştır.

Şampiyonluğun ardından sporcu, ailelerimize, sporcularımıza, idarecilerimize, mezunlarımıza teşekkür etmek ve TAC ailesinin bir arada olup bu mutluluğu paylaşması adına kulüp olarak bir şampiyonluk yemeği tertip ettik. Bu elde edilen başarı sonrası TAC'nin yıldızları 13-17 Mart 2013 tarihinde Osmaniye'de yapılan

Yıldız Erkekler Bölge Şampiyona'sında ilimizi en iyi şekilde temsil etmiştir. A grubunda Adana Bilfen Koleji, KKTC Karması, Kahramanmaraş Gençlik Spor Kulübüyle aynı grupta yer alan yıldızlarımız ilk gün KKTC Karmasını 76-37 yenmiştir. İkinci gün Adana Bilfen Kolejine 70-54 yenilen yıldızlarımız son gün ise Kahramanmaraş Gençlik Spor kulübünü 102-42 yenmiştir. Bu sonuçlarla yenildiğimiz Adana Bilfen Koleji gruptan bir çıkarken biz ikinci sırada kalarak turnuvaya veda etmek zorunda kaldık. Adana Bilfen Koleji ise Bölge şampiyonasında birinci olduktan sonra gitmiş olduğu Anadolu şampiyonasında da başarılı olarak Türkiye Yıldız Erkekler Basketbol Şampiyonasına gitmeye hak kazanmıştır. İyisiyle kötüsüyle koca bir sezon bu şekilde geçti. Burada emeği geçen başkanımıza, idarecilerimize, okul yönetimimize, bizim hep yanımızda olan TAC mezunlarına, sporcu ailelerine, arkadaşlarımıza kısaca TAC AİLESİNE teşekkürler...

Dr. Eren Eroğlu
TAC'81

Shape ile Kalp Krizini Önlemek...

Kalp damar hastalıklarının yaşamı tehdit ettiği hemen herkes tarafından çok yakından bilinmektedir; fakat kalp hastalığının **önlenbilir hatta tamamen yok edilebilir** olduğundan çok az kişi haberdardır.

Bu nedenle kalp damar hastalığı riskin belirlenmesinde sigara, yüksek kolesterol düzeyleri, hipertansiyon ve diyabet gibi risk faktörlerinin taranması ve bunların önlenmeye çalışılması önemlidir, fakat tek başına faktörlerin belirlenmesi üzerinden yapılan kalp krizi riski hesaplamaları doğru sonuç vermeyebilir. Bu eksiklikleri bertaraf etmek amacıyla SHAPE 'Kalp Krizini Önleme Programı' geliştirilmiştir.

Bu program ile **henüz hastalık belirtileri ortaya çıkmamış klinik olarak sağlıklı** kişilerde daha sonra gelişebilecek kalp hastalığı riskini değerlendirmek ve sonuçlarına göre önlem almak mümkün olmaktadır.

KALP KRİZİNE YATKIN HALE GETİREN SEBEPLER

Kalp krizine yatkınlığı belirleyen risk faktörleri **değiştirilemeyen** ve **değiştirilebilen** risk faktörleri olarak iki grupta incelemek gerekir. Değiştirilemeyenleri değiştirmek, adı üstünde mümkün değilken diğer gruptaki riskleri düzelterek kalp krizinden uzak durmak mümkündür.

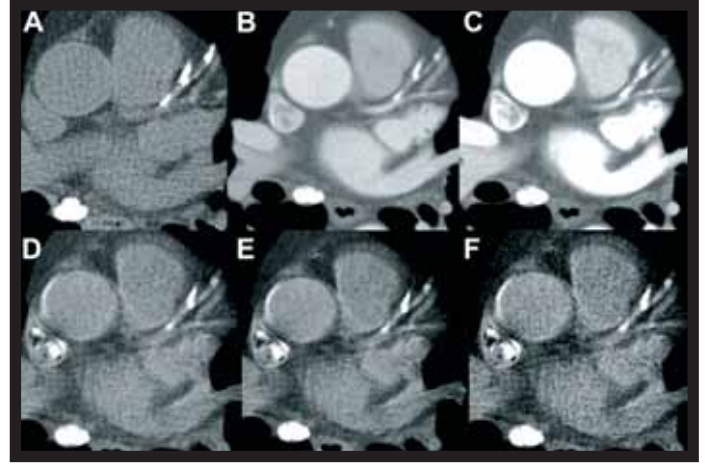
DEĞİŞTİRİLEMEYEN FAKTÖRLER

- * Önce cinsiyet gelir, **erkek olmak** başlı başına bir risk faktörüdür.
- * Yaş ise ne yazık ki önüne geçilemeyen risktir. Örneğin menopoz sonrası kadınlık hormonu östrojenin koruyucu etkisi ortadan kalktığından risk kadın ve erkekte eşitlenir. **Erkeklerde 45, kadınlarda ise 55 yaşın** üstünde olmak risk teşkil eder.
- * Ailede birinci derecede akrabalarda kalp damar hastalığı olması gibi **genetik faktörler de** değiştiremeyen faktörlerin üçüncüsünü oluşturur.

DEĞİŞTİRİLEBİLİR FAKTÖRLER

Bu riskleri düzeltmek kalp krizinden korur

- * Sigara
- * Yüksek kolesterol düzeyi
- * Yüksek tansiyon
- * Şeker hastalığı

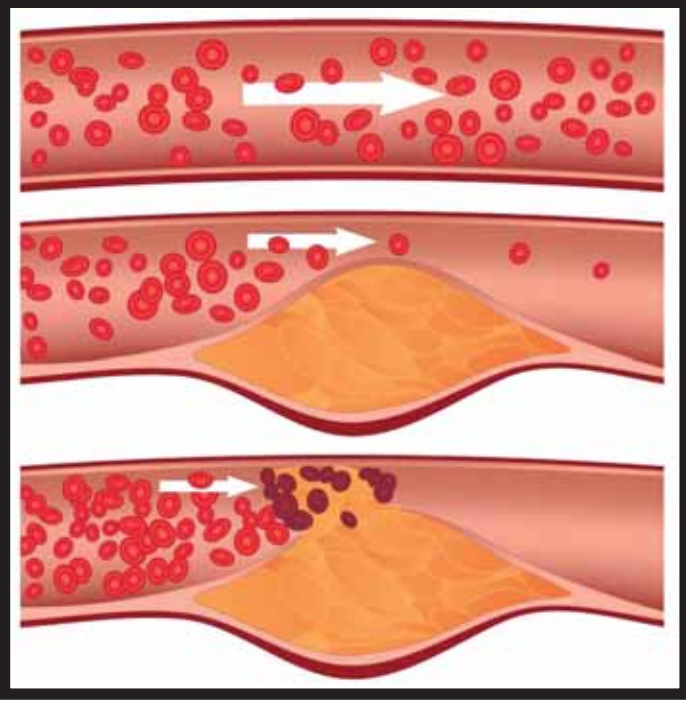
Koroner damarlarda kalsiyum birikmesi
Kalp damarlarında kalsiyum birikmesini görmek ve derecelendirmek muhtemel darlıkları hesaplamak için değerli bilgiler verir. Kireçlenmiş Koroner damarlara pıhtı oturması ile oluşan tıkanıklık kalp krizinin sebebidir.

Karotis cidar kalınlığının ölçülmesi
Şah damarı olarak bilinen karotis damarının özelliği doğrudan kolay incelenilecek ana atardamar olmasıdır; cidar kalınlığı bize ileride gelişebilecek kalp damar hastalıklarını haber verir.

- * Şişmanlık ve kötü yeme alışkanlıkları
- * Hareketsizlik ve yaşama spor katmama
- * Bozuk uyku düzeni
- * Duygusal stres

SHAPE İLE RİSK ANALİZİ

SHAPE (Society for Heart Attack Prevention and Eradication) kalp krizinin önlenmesi ve yok edilmesi üzerine yoğunlaşmış ve uluslararası kabul gören kontrol protokolleri geliştirmiş bir cemiyettir. Onların yönergeleri uyarınca sertifikalandırılmış hekimlerce yapılan görüntüleme ve laboratuvar analizleri kalp krizinden korunmak yolunda önemli bir silahtır. Bu analizler arasında detaylı sorgulama ve fizik muayenenin ardından öncelikle kalp hastalığına yol açabilecek ya da kalp hastalığı ile birlikte bulunabilecek hastalıkları tespit etmek üzere hedefe yönelik kan tetkikleri yer alır. Örneğin şeker hastalığı ya da insülinin kanda yüksek bulunması önemli bir koroner kalp hastalığı riskidir; kan analizleri ile bu gibi durumlar her yönüyle tetkik edilir. Değişkenlerin belgelenmesi riski anlamaktan öteye daha sonraki iyileştirme girişimlerine referans da teşkil etmek üzere değer taşır.

SHAPE VE KALBİ GÖRME

Görüntüleme SHAPE protokollerinin belkemiğini oluşturur. Buradaki amaç henüz başlangıç aşamasında olan ve anjiyografi gibi damarın içini gösteren yöntemlerle belirlenemeycek damar sertliklerini erken aşamada görüntülemektir. Çünkü kalp damarlarında sertleşme ve kirecin birikmesi damar duvarının

içinden başlar ve sonraki aşamalarda dışarı doğru taşıp tıkanıklığa yol açar. Olay ne kadar erken yakalanırsa tedavi ile önüne geçmek o kadar mümkün olur.

Bunun için iki değerli görüntüleme yöntemi birlikte kullanılmaktadır.

* **Karotis İntima Kalınlığının Ölçülmesinde** şah damarının duvar kalınlığı ultrasonografik yöntemlerle ölçülür ve damar içerisindeki plaklar görüntülenir

* **Koroner Kalsiyum Skorlama** ile yüksek hızlı bilgisayarlı tomografide elde edilen görüntüler kalsiyum yükü yönünden ölçeklendirilir.

Sonuçlar algoritmaların ışığında değerlendirilip risk analizi yapılır.

Bunlara ek olarak kalbin fonksiyonel kapasitesini değerlendirmek üzere kardiyak efor test ve bir pompa olarak işlevleri denetlemek için ekokardiyografi de SHAPE protokollerinin ayrılmaz parçasıdır.

eren.eroglu@livhospital.com.tr

Liv Hospital Sağlıklı Yaşam ve Check-up Departmanı

444 4 548

BAĞIŞ FORMLARI

ADI - SOYADI :

MEZUNİYET YILI : TALAS TAC

ADRES :

TEL&FAX :

CEP TEL. :

E-MAIL :

1- Yıllık Aidiyet ☐ **(180 TL'dir.)**

2- Burs Bağışı ☐

3- “Stickler’a Bir Tuğla da Sen Koy” Burs Projesi ☐

4- Bizletter Sponsorluğu ☐

Bizletter Reklamı ☐

Bizletter Bağışı ☐

5- TAC Spor Kulübü Bağışı ☐

BAĞIŞLARINIZ İÇİN ÖDEME TERCİHİNİZ

1- Kredi Kartı ile ödeme;

KART NO :

GÜVENLİK : (Kartın arkasındaki numaranın son üç rakamı)

SON KUL. TARİHİ :

MİKTAR : TL \$

PEŞİN : ☐

AYLIK ÖDEME : ☐ AYDA TL / \$

Adı - Soyadı
İmza

2- Banka Hesabı;

GARANTİ BANKASI TARSUS ŞUBESİ TR 55 0006 2000 1530 0001 299930 NO'LU TL HESABINA

GARANTİ BANKASI TARSUS ŞUBESİ TR 90 0006 2000 1530 0009 098294 NO'LU \$ HESABINA

yatırılmıştır.

Adı - Soyadı
İmza

Özgür Yaşa Tekstil Pazarlama'nın yeni ürünü; "Tril Pike..."

"Tril yeni jenerasyon yazlık pike ihtiyacını karşılayacak terletmeyen uyku ürünüdür. Tiril, tiril ve yumuşacıktır. Gözenekleri sayesinde vücut ısıyı baskılamadığı için uyurken serin tutan hatta klima kapattıran, çevreci bir üründür. Hiç düşündünüz mü; mevcut çarşaf, pike gibi sık ve sert dokulu ürünler neden terletir veya rahat uyutmaz? Aslında vücudumuzun yaydığı ısı, nefes almayan bir yüzeye çarptığında geri döner ve tekrar ısınır; tam da düdüklü tencere misali kendi ısıyla pişeriz. Oysa üzerimizde, ısıyı baskılamayan ve ortama aktaran, devir-daim etmesini sağlayan, gözenekli bir örtü olsa, bize nefes aldırır... daha az veya hiç terlemesek, ... çok daha rahat uyur, klimayı kapatır, ya da çok kısıtlı kullanarak sağlıksız etkilerini ortadan kaldırırdık. Bu basit prensibe ek; "ben zaten yazın bir şey örtmem" diyenlere de genel bir tavsiye var; esasen sağlıklı bir vücudun kendisini soğutma mekanizması olan teri silmek çare değil, çünkü vücut soğumadıkça terleme devam ediyor.

Çare, teri mümkün olduğunca üzerimizde ince bir pike ile çekmek ve nemi tutmak, ki serinliği muhafaza edelim. Dahası ıslaklığın yatağa geçip hijyenik sorunlar çıkarmasını, ıslak şiltenin rahatsız etmesini önleyelim. İşte Tril pikenin farkı ona sarılabilecek kadar hafif, yumuşak ve rahatlatıcı olmasıdır.

Biz onun, pamuklu eşofman, şort, penye T-shirt ve sweatshirt gibi vücudun şeklini alan, rahat ettiren giysilerin devamı olmasını, "işte pike budur" dedirtmesini istedik. Adındaki "Tr" Türk icadını temsil eder ve ev tekstilinde yepyeni bir segment açmaya adaydır. %100 Pamuklu, dayanıklı, hatta ütü gerektirmeyen, Crocs ayakkabıları ile ilginç bir

benzerliği olan, patent başvurusu kabul edilmiş, yeni yazlık uyku ürünüdür. Yaz uykularınız kıymetli ise Mayıs ayından itibaren Boyner Mağazaları Ev tekstili reyonlarında Tril olarak bulabilirsiniz. Daha önce "Boyner Evde Tril" olarak duyurmuştuk, ancak sadece kendi markamız ile devam etmeyi doğru bulduk. Ayrıca TAC mezunlarına Boyner satış fiyatlarından çok daha avantajlı satış yapabilmemiz için bize www.tril.com.tr adresinden mail atınız.

Bu kısa tanıtımdan sonra projeye olan destekleri sebebi ile TAC'93 Dost Karahmetli ve Shift ofisine (Tril adı ve logosu

için), '86 Evren Madran'a (Marka stratejisi ve Logoyu inatla en güzeli bulacak şekilde yönlendirdiği için), '81 Haluk Türkmen abime (projenin

başında bize güven verdiği ve yol gösterdiği için, ki ben ona bir de özür borçluyum). '67 Nesim Avigdor abiye, inovasyon konulu sohbet için; '87 İtir Sevim'e, verdiği hukuki destek için, bir de özel teşekkür edeceğim '84 mezunu abim var ki bir telefonla bana Mudo'nun yolunu açtı, müşadesini alırsam adını daha sonra yazacağım.

Ürünümüzün ve inşallah onu takip edecek ürünlerin mahçup etmeyeceğini umarım.

Geliyorum yardım ricama;

- 1) Yataş, Yatsan, İşbir yatak gibi firmalara ulaşmak istiyoruz.
- 2) Chakra, English Home, Madame Coco, Gül Güler gibi butik ev tekstili markaları da hedefimizde.
- 3) Butik oteller (özellikle çocuklu ailelerin gittiği) ve benzerleri. Tanıdıklarınız, önerebilecekleriniz varsa çok seviniriz.
- 4) Marinalarda satış yapabileceğimiz dükkan, butik vb. iletişim noktaları.
- 5) Şimdiden ABD temsilciliği talepleri almaya başladık ama TAC'li olup da bu konuda yetkin çalışabilecek temaslar da bize güç verir. Ayrıca dünyanın kuzey ve güney yarım kürelerinde sıcak bölgelerde, artık serin yer kaldı mı bilmiyorum, (bkz. Obama State of the Union konuşması; dünyada kaydedilen en yüksek 12 yıla ait veriler son 15 yılda gelmiş, bu da bir trend değil ise nedir, diyor!) satış ağları ile de ilgileniyoruz.

www.tril.com.tr henüz tam anlamı ile hazır olmamasına rağmen, marka ve ürünlerimiz hakkında bazı bilgiler oradan da alınabilir.

Önerilerinizi, eleştiri ve yorumlarınız almak isterim.

Selam, sevgi ve saygılarımla;

Özgür Yaşa '87

Özgür Yaşa Tekstil Pazarlama

“İşte Pike Budur!
Terletmeyip Serin Tutan, Yumuşacık.”

tril
www.tril.com.tr

Aero-Pore TECHNOLOGY®
“Nefes alan gözenekler”